

Vyhodnocení PPRŠ

2024/2025
Základní škola a
Mateřská škola
Horka nad Moravou

Obsah

Asistenti pedagoga	3
Cizí jazyky.....	7
Informatika	9
Kultura školy	11
Třídnické hodiny	11
Spolupráce ZŠ a MŠ	12
Vedení školy.....	13
Společné profesní učení v MAS Moravská cesta	15
Školní družina	16
Pisatelství.....	18
Prožitkové čtenářství	19

Asistenti pedagoga

Cíl:

Asistent pedagoga pomáhá vytvářet ve školním prostředí bezpečný prostor pro integrovaného žáka, kde se může daný žák vzdělávat a rozvíjet podle svých možností

Členové týmu:

Kateřina Lerchová, Michaela Nadymáčková, Jana Dosoudilová, Veronika Ošťádalová, Eva Minaříková, Soňa Pavlíková, Helena Oborná, Alena Franková, Yvona Eliášová, Bibiana Gruberová, Radka Pírková, Daniela Kacálková, Milena Gáorská, Pavla Kamínková

Vyhodnocení:

Jakub Sofka, 1.A, AP Jana Dosoudilová, pod. opatření 3, bez IVP, 40 hod./týden

Jakub s podporou asistentky pracoval již v mateřské škole. Je inteligentní a dobře rozumí probíranému učivu, ale má problém v komunikaci a spolupráci s vrstevníky. Také ne příliš ochotně pracuje na věcech, které si vyhodnotí jako nezajímavé. Většinu roku jsem se zaměřovala na to, aby naslouchal pokynům paní učitelky a začal pracovat na zadaných úkolech včas a měl tak prostor je dokončit. Práce ve skupině je stále velkým problémem. Sám sebe vnímá jako velmi schopného a většinu spolužáků hodnotí velmi kriticky. Proto je schopen spolupracovat jen ve dvojici, se dvěma či třemi žáky. Vždy, kdy je to možné, volí individuální práci.

Velká část mé práce byla zaměřena na období mimo vyučovací hodiny. U Jakuba je potřeba stále dohlížet na interakce se spolužáky. Přestávky i školní družina jsou dobou, kdy dává velmi hlasitě, často i agresivně najevo svou nespokojenost. Dokáže spolužákům nejen nadávat, ale často jim zničí jejich věci. I volnější předměty jako tělesná výchova jsou pro něj těžko zvládnutelné. Myslím, že ve škole se adaptoval, záleží mu na dobrých známkách a úspěchu, ale stále je potřeba důsledně pracovat na tom, aby plnil své povinnosti a pracoval i v předmětech, které ho úplně nebaví. Pokud ho něco zajímá, pracuje trpělivě, ale v případě, že před ním stojí překážka, která se mu hned nepodaří překonat, snaží se od úkolu utéct nebo ho ignoruje.

Sofie Štěpánková, 2.M, AP Yvona Eliášová, pod. opatření 3, bez IVP, AP 40 hod./týden

Sofie je vzdělávána v Montessori systému. Je zaléčena pro diagnostikované ADHD s poruchou hyperaktivity a pozornosti. Sofie je velice milá a živá. Během výuky se často střídají stavy emočních afektů přes velký strach, smutek, až k velké radosti. To vše narušuje výuku a vzdělávání. Sofie se špatně koncentruje na práci, je těžko utižitelná. Když se ale do práce ponoří, dokáže ji dokončit. Je třeba velká motivace k práci a vlídné hlídání jasných hranic ze strany AP. Intelektový potenciál je v normě, Sofie nemá omezení, ale její školní výkon je ovlivněn negativními stavy prožívání a nesoustředěním. Baví ji psaní a písmenka. Sofie se v prvním pololetí hodně zlepšila ve své školní práci. Dokáže se soustředit na práci delší dobu. A učení ji baví. Neustále ale ještě potřebuje pomoc AP a její blízkost. Potřebuje často ujištění ve své práci, že dělá vše v pořádku, pozitivní zpětnou vazbu, tělesný kontakt. Spolupráce s AP je výborná, mají k sobě velmi blízko a Sofie AP respektuje.

Štěpán Bárta 2.A, AP Veronika Ošťádalová, pod. opatření 3, bez IVP, 20 hod./týden

Štěpánek je na AP od počátku silně závislý. AP vede žáka k samostatnosti a k rozvoji dalších kompetencí (samostatná komunikace, sebeobsluha, rozhodovací funkce). AP sedí ve třídě mimo lavici Štěpána a za Štěpánkem dochází dle jeho potřeb. Štěpánek se dobře integroval ve třídě, ale spontánně nenavazuje kamarádské vztahy. Do jídelny dochází v doprovodu AP. V matematice je výrazně nadprůměrný. Dostává dle potřeby i těžší úkoly, které rád plní. V ČJ čte bez porozumění, umí psát tiskacím písmem. Jazykový projev je omezen, často vydává jen zvuky a používá krátké věty. Neraď kreslí. Je třeba umožnit Štěpánkovi nalepovat obrázky místo kreslení. Ve všech hodinách je potřeba dovysvětlit mu zadání a vést ho k samostatné práci a dávat návod ne řešení úkolů. Je třeba povzbuzovat. Štěpánek má výrazně oslabenou hrubou a jemnou motoriku. Štěpánek respektuje autoritu učitele, naslouchá, ale je nejistý a často se doptává na vše AP. Během roku se podařilo posílit samostatnost v mnoha kompetencích. AP ale musí neustále zvědomovat Štěpánkovi pokyny učitele a vést ho k práci. Často ubíhá v myšlenkách mimo zadanou práci. Jemná motorika je pořád obtížná, ale dokáže psát psacím písmem. Do kolektivu třídy se moc nezapojuje. Nepracuje ve skupině.

Laura Korcová 3.A, AP Alena Franková, pod. opatření 3, s IVP, AP 30 hod./týden

Laura je motivovaná k pracovním výkonům ve škole i doma. Během prázdnin doma procvičovala matematiku i český jazyk, což je znatelné. Po dohodě s třídní učitelkou a speciální pedagožkou probíhá doučování 1x týdně (vždy ve čtvrtek 13:00 – 13:45). Laura 2x týdně pracuje se speciální pedagožkou (předmět speciálně pedagogické péče). V hodinách si o pomoc AP řekne. Potřebuje dovysvětlit zadání, dát návod k práci, kontrolu. Používá přehledy učiva v ČJ a M. Je velmi snaživá, ale kvůli svému slabšímu nadání nedokáže pochopit většinu zadání a podat kvalitní výkon.

V hodinách matematiky je Lauře krácena práce po dohodě s vyučujícím. Zaměřujeme se na procvičování základního učiva (sčítání, odčítání, násobení, dělení), které stále není upevněno. Využívá různé didaktické pomůcky. Testy jsou upravovány dle aktuální úrovně. Hůře se orientuje v číselných řadách.

Psací písmo stále neukotvené. Ve třídě visí abeceda, kterou využívá jako oporu. Diktáty má Laura kráceny. Čtení je dobré, ale často chybí porozumění. Špatně používá ve větách velká, malá písmena, diakritiku, tečky za větou.

Hodiny anglického jazyka ji baví, hodně se snaží.

V zimním období byla Laura několikrát nemocná, což se vždy značně projeví v poklesu výkonu. Učivo má vždy v sešitech doplněno, někdy však cizí rukou.

Laura se výukově za první pololetí výrazně zlepšila. Získala pochvalu třídního učitele za výrazný osobnostní růst. Pozitivně se projevila práce doma i ve škole, podpora asistenta pedagoga, hodiny speciální pedagogické péče i doučování. Laura je stále motivovaná k práci. Ve výuce s podporou AP pracuje na své maximum. Více se u Laury objevují stížnosti na bolesti hlavy, břicha atd. bez zřejmé příčiny. Ráda se zapojuje do třídních projektů. V květnu Laura byla v PPP, kde opětovně doporučují posílit sociálních vazeb zařazením Laury do školní družiny nebo školního kroužku. Bohužel, toto není ze strany matky umožněno. V červnu Laura excelovala v anglickém jazyce, výborně zpracovala projekt Picnic.

Tereza Tegelová 5.A, AP Soňa Pavlíková, pod. opatření 3, bez IVP, AP 25,5 hod/týden

M - V učivu je viditelný pokrok. Stále ale zůstává dopomoc s dovysvětlením nové látky. Individuální dovysvětlení zadání, která není dostatečně pochopeno v hodině (vysvětlení slov v textu). Stále je potřeba se vracet i k učivu z nižších ročníků. Při práci pořád narážíme na zapomínání základních postupů (sčítání a odčítání pod sebou, písemné násobení a dělení, násobilka). Je velmi důležité procvičování doma.

ČJ – Diktáty jsou diktovány individuálně nebo nahrazeny doplňovačkou. Stále je potřeba více času na samotnou kontrolu pravopisu. Odůvodňování je nejisté. Vyhledává nápovědy ve třídě.

AJ – práce s textem je pro Terezku náročná. Časté neporozumění slovům. V testu je potřeba dovysvětlit zadání a postup. Potřebuje delší čas na zapamatování nových slovíček.

Nikol Štolfová, 6.A, AP Milena Gárská, pod. opatření 3, bez IVP, AP 30 hod./týden

Přechod na druhý stupeň zvládla Niky bez výrazných problémů. Učivo zvládá pojmut v plném rozsahu, není třeba ho krátit nebo upravovat. Jsou dny, kdy je Niky apatická a bez zjevných důvodů nejeví zájem o výuku, místo zápisu látky si kreslí do sešitu obrázky. I přes upozornění AP a snahy, aby pracovala, zadání neplní, v těchto případech je matka upozorněna, že chybějící učivo musí dodělat doma, Niky se nemá k práci nutit ani dodělavat po škole. Pokud je Niky v dobré psychické pohodě, pracuje téměř samostatně, tempo je průměrné, pokud je potřeba, doptá se AP nebo učitele. Výrazné zhoršení práce i motivace nastává, pokud má Niky jakýkoliv problém a necítí se dobře. Stěžuje si na bolesti břicha a hlavy, nespolupracuje, není schopna dělat zápisy, splnit zadání nebo napsat test. Tyto stavy se během roku začaly objevovat stále častěji, příznaky se zhoršovaly – malátnost, dušnost, bolest na hrudi, podezření na psychickou ataku. Proběhly konzultace s rodiči a následně zdravotní vyšetření. Nebyly zjištěny žádné zdravotní komplikace. Niky si hlídá přísun magnesia, jídla a pití a má doporučené cvičení na špatné držení těla, které může souviset s dušností. Vztahy v dívčím kolektivu směrem k Niky jsou stále spíše chladné, ale neobjevují se žádné náznaky rizikového chování, dívky Niky tolerují, pracují s ní ve skupině, dobrovolně se s ní však nebaví. Niky v této době nemá ve třídě žádnou kamarádku a přestávky tráví ve své lavici sama. Pozitivní je její účast na veškerých třídních akcích a výletech, nemá snahu se těchto aktivit nezúčastňovat.

Kristýna Řezníčková, 8.B, AP Radka Pírk, pod. opatření 3, bez IVP, AP 30 hod./týden

Žákyně v průběhu školního roku čelila výrazným obtížím v oblasti motivace, spolupráce i celkového zapojení. Působila uzavřeně, negativně a neprojevovala zájem o školní činnost. V jejím chování se projevuje nezáměr a velmi nízká energie – to se má dopad na její školní výkon, ale i na vztahy s vrstevníky. Na podněty a snahu o podporu ze strany AP reaguje podle aktuální nálady, někdy vstřícně, převážně však odmítavě. Nedaří se jí vést k zodpovědnějšímu přístupu ke vzdělání, i když ji opakovaně nabízena pomoc AP. Spolupráce s Kristýnou je obtížná a je zcela podmíněna její náladou.

Johana Eliášová, 8.B, AP Radka Pírk, pod. opatření 3, s IVP, sdílený AP 10 hod./týden

V průběhu roku neprojevovala větší zájem o vzdělávání. Častěji se spíše věnuje sociálním kontaktům mezi spolužáky a vztahy, které ji zajímají víc než samotná výuka. Pomoc AP vítá převážně v matematice, je ochotná spolupracovat. AP nabízí pomoc i po vyučování nebo před písemnou prací, to ale odmítá.

Štěpán Šimek, 8. A, AP Dana Kacálková, pod. opatření 3, s IVP AP 30 hod./týden

Spolupráce se Štěpánem pokračuje beze změny na stejné úrovni. Štěpán stále potřebuje dopomoc AP hlavně při písemných zápisech do sešitu, kdy většinou nestíhá tempu celé třídy a potřebuje více času i na vypracování zadaných úkolů a samostatných prací. AP se snaží Štěpána podporovat k systematické práci, vede ho k nutnosti dokončování úkolů, podporuje ho v plánování postupů jeho práce po menších krocích, upozorňuje na důležité informace, pomáhá věci třídit a ukládat na správná místa. AP často ověřuje, zda Štěpán porozuměl zadání, popř. vysvětluje učivo. Z důvodu špatné schopnosti se soustředit (hlavně v koncových hodinách) a v případě rušivých podnětů ve třídě, pracuje Štěpán v klidném prostředí na chodbě, a to hlavně při čtení odborných textů. AP podporuje jeho plynulé čtení, kontroluje porozumění textu. Při ověřování učiva funguje dopomoc návodnými otázkami ze strany AP a kontrola zbytečných chyb z nepozornosti. Pod vedením AP Štěpán pracuje na své maximum, snaží se, je optimisticky naladěný. K lepšímu výkonu ho brzdí jeho velká nepozornost, špatná schopnost soustředit se a snadná ztráta koncentrace.

Lucie Cvetanová, 7.A, AP Pavlína Kamínková, s IVP, pod. opatření 3, 30 hod. /týden

AP s Luckou tráví veškerý čas ve škole i o přestávkách. Velmi se zlepšila v prospěchu. Komunikace mezi námi je dobrá. Když se zeptá vyučující učitel Lucky, tak většinou odpoví. Chodí poctivě do školy, komunikace se spolužáky se také zlepšila. Dokáže před třídou odprezentovat svůj projekt. Za mě udělala velký pokrok.

Anna Cvetanová, 7.A, AP Pavlína Kamínková, s IVP, pod. opatření 3, 30 hod. /týden

Anička to má se známkami různě. Komunikace s Aničkou je složitější, když je nemocná, tak jí trvá, než se mnou znovu naváže rozhovor. S vyučujícími učiteli se snaží komunikovat. Dokáže před třídou odprezentovat svůj projekt. S Aničkou musíme ještě zapracovat na komunikaci a na tom, že když je Lucka nemocná, tak Anička sama do školy nepřijde, i když tam jsem já. Také musíme podporovat samostatnost, Anička je hodně závislá na Lucce.

Cizí jazyky

Cíl:

Rozvoj individuálního přístupu k žákům

Členové týmu:

Pavel Nimmrichter, Ludvík Kalibán

Vyhodnocení:

Důraz na větší míru individualizace ve výuce jsem průběžně realizoval v méně početných skupinách (složitě bylo naplňování tohoto cíle ve třídách 4.M a 5.M, kdy se žáci nerozdělují do dvou skupin a pomyslné nůžky jazykové úrovně jsou zde hodně rozevřené) a především v těch hodinách, kde probíhalo párové učení s rodilým mluvčím. Ten se dle domluvy a potřeby věnuje buď talentovaným žákům – průběžně rozvíjí jejich jazykové dovednosti (speaking, reading, writing, listening) individuálně či v malé skupině, anebo naopak pomáhá těm žákům, kteří s danou látkou mají větší potíže. V šestém ročníku proběhlo 3x sebehodnocení žáků formou dotazníku a komunitního kruhu – celkové práce a jejich výstupů, zhodnocení pokroku učení, sdílení inspirace, jak se angličtinou více obklopovat. Co se týče metod a forem výuky, které snad přispěly k větší individualizaci učení, jsme pravidelně zařazovali role-plays ve dvojici a ve skupinách, pracovali jsme na projektech na zvolená témata dle stupňovaných kritérií a prezentovali své cestovatelské zážitky z prázdnin. Ze společné diskuse vyplynulo, že nejvíce smysluplné žákům připadá zařazení projektové výuky na reálné situace, ve kterých se každý může dle své momentální úrovně projevit.

L. Kalibán

Na individualizovanou výuku jsem se zaměřoval v 8.A. Zde je k dispozici asistent pedagoga, tudíž větší míra individualizace je snazší. V pololetí žáci dostali dotazník, ve kterém se zaměřovali na dosavadní průběh studia a jejich přístup k učení se cizího jazyka. Na základě posbíraných dat proběhla se žáky ještě krátká diskuze. V hodinách jsem se jako učitel snažil zaměřit na takové výukové metody, které umožňují zadání práce ve více úrovních náročnosti, a tudíž si každý žák může vybrat takovou úroveň, ve které má šanci dosáhnout cíle a úkol splnit – využíval jsem hlavně párového učení a práce ve skupině.

Pokud byla práce samostatná (např. prezentace před třídou), snažil jsem se nastavit kritéria hodnocení tak, aby bylo dosaženo hlavního cíle, ale zároveň si každý žák mohl stanovit náročnost sám: např. žák měl prezentovat minimálně na 1 minutu jakékoliv téma týkající se životního prostředí – ve své prezentaci (ať už ji žák četl, naučil se nazpaměť, sepsal si hlavní body, o kterých mluvil, nebo si vytvořil powerpointovou prezentaci), kritéria byla následující: zpracuj téma alespoň na 1 minutu, použij alespoň 5 vět v trpném rodě, vše budeš schopen přečíst (výslovnost) a případně přeložit. K dispozici měli internet a případně se mohli zeptat učitele. Velmi nápomocná byla i asistentka, která méně pokročilé žáky motivovala.

Z mého pohledu je v otázce individualizace potřeba zaměřit se na způsob zadávání práce a kritérií pro splnění úkolu. Pokročilí žáci jsou rádi, když mají volnost a nemusí být omezeni rozsahem, který se často přizpůsobuje průměrné nebo slabší většině. Zároveň vidím velký přínos ve využívání digitálních technologií nejen ze stran žáků ale i učitelů. Především

umělá inteligence umožňuje vytvořit nebo přizpůsobit materiály tak, že jsou vhodné pro různé úrovně nebo aktivity. V této oblasti bych se chtěl více vzdělávat a zmíněné pomůcky využívat v mé výuce.

P. Nimmrichter

Informatika

Cíl:

Pilotáž materiálů k nové informatice z MŠMT + doplnění o naše témata. Změny v tematických plánech na základě zkušeností z loňského školního roku.

Členové týmu:

Lenka Maršálková, Ondřej Šnevajs, Jiří Škarohlíd

Vyhodnocení:

Ve školním roce 2024/2025 jsme se zaměřili na ověření funkčnosti a následnou inovaci časově-tematické osy výuky informatiky na 1. a 2. stupni základní školy. Cílem bylo prověřit, zda plánovaný obsah výuky odpovídá aktuálním potřebám žáků, možnostem školy i požadavkům vyučujících, a zároveň vytvořit prostor pro rozvoj moderních témat s důrazem na praktické využití teoretických poznatků.

Na prvním stupni výuka probíhala v souladu s vytvořeným plánem a ve většině případů se osvědčila bez nutnosti výraznějších zásahů. Na základě podnětů učitelů jiných předmětů jsme však výuku doplnili o základní dovednosti při tvorbě elektronických prezentací, které žáci následně využívali i v dalších předmětech. Tento prvek se ukázal jako velmi přínosný, a proto jej ponecháváme i pro následující školní rok, jinak beze změn.

V 6. a 7. ročníku jsme se zaměřili na úpravu organizace výuky. Místo dlouhých souvislých tematických bloků jsme zvolili model častějšího střídání témat v kratších časových úsecích, čímž jsme podpořili pestrost hodin a udržení pozornosti žáků. Obsah výuky zůstal zachován, nepřidávali jsme žádná nová témata, úpravy se týkaly výhradně metodického pojetí a struktury jednotlivých hodin.

Nejvýraznějších změn doznala výuka v 8. a 9. ročníku, kde jsme díky pořízení nových robotických pomůcek výrazně rozšířili praktickou část výuky. Žáci si tak mohli vyzkoušet témata jako 3D modelování a následný 3D tisk, programování microbitu s využitím jeho funkcí pro ovládání různých zařízení, včetně robotických modelů nebo robotické paže. Nové pomůcky nám umožnily lépe propojit informatické myšlení s technickou tvořivostí a reálnými aplikacemi.

Spolupráce mezi vyučujícími informatiky probíhala jak prostřednictvím pravidelných pracovních setkání, jejichž obsah je zaznamenán v zápisech PPRŠ Informatika, tak formou neformálních konzultací po odučených hodinách.

Časově tematická osa pro 4. ročník

září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Základy informatického myšlení (kódování informací pomocí obrázků, čísel, učebnice Základy programování pro 1. st. z imysleni od MŠMT), základní ovládání počítače, psaní na klávesnici (program Písmenka a textový procesor, ukládání souboru)			Kódování rastrového obrázku, vektorová grafika (1–2 vyučovací hodiny: tangramy a skládání obrázku z tvarů), rastrová grafika – program Malování	Práce v textovém procesoru (základní úprava a formátování textu, kopírování a vkládání obrázků, ukládání souboru, závěrem vlastní referát)	Internet (vyhledávání informací, bezpečnost na internetu, prevence rizikových jevů)				
Programování za pomoci robotických stavebnic Lego Spike Essential (příklady z blokových ikon)									

Časově tematická osa pro 5. ročník

září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Práce v textovém procesoru opakování znalostí (základní úprava a formátování textu, kopírování a vkládání obrázků, ukládání souboru, psaní na klávesnici)	E-mail, Edookit (základy bezpečné komunikace, odeslání zpráv a příloh, orientace v e-mailové schránce)	Modely, schémata, práce se složkou (4 hod), učebnice Základy programování pro 1. st. z imysleni.cz od MŠMT	Rastrová grafika (Malování 3D)	Práce v textovém procesoru (formátování, vytváření vlastního textu, posílání přes e-mail/edookit), prezentace?	Programování (SCRATCH, robotické stavebnice Lego Essential – úlohy již se slovními blokovými příkazy namísto ikon), systémy a technologie (např. paralelně 15 minut na začátku hodiny, pak programování nebo náplně hodiny střídát, učebnice Základy programování pro 1. st. z imysleni.cz od MŠMT)				

Časově tematická osa pro 6. ročník

září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Přehled Základní pravidla tvorby, prezentace před třídou + Edookitu a e-mail									
Prezentace Základní pravidla tvorby, prezentace před třídou + Edookitu a e-mail			Informatické myšlení (Základy informatiky kapitola Kódování)	Programování SCRATCH		Vektorová grafika Zoner Callisto	Programování SCRATCH		Vektorová grafika Zoner Callisto vektorizace obrázku

Časově tematická osa pro 7. ročník

září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Prezentace Opakování pravidel, citace odkazy www Základy informatického myšlení Modely a grafy - technologie a společnost Scratch písmena a slova – posílání zpráv podmínka LibreOffice – Calc (prostředí, řady, formát buňky, zákl. početní operace; sum, min, max, average, count, if, countif; tvorba grafu)									

Časově tematická osa pro 8. ročník

září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Základy informatického myšlení (modely a grafy - technologie a společnost)									
Microbit Seznámení s programovacím prostředím, úlohy dle imysleni.cz					Scratch (opakování s podmínkou – kreslení (moucha v lahvi))				
Microbit - Wonder building kit (stavba a programování modelu motorův a dalších modelů)									

Časově tematická osa pro 9. ročník

[illegible]

Kultura školy

Cíl:

Vytváření nových a udržování tradičních kulturních akcí ve škole i mimo školu.

Členové týmu:

Lea Höchsmannová, Jiří Libra

Vyhodnocení:

Naším cílem bylo vytváření nových a udržování tradičních kulturních akcí ve škole i mimo školu. Na začátku roku jsme si stanovili seznam akcí a vystoupení, které jsme chtěli uskutečnit. Letos jsme dali důraz na práci v hudebních kroužcích a vytvoření dvou muzikálů. Sboreček pracoval na minioperce Karkulka z dílny autorské dvojice Svěrák, Uhlíř a kroužek Muzikál zpracoval vlastní podobu muzikálu Matilda dle předlohy Roalda Dahla. Právě tato vystoupení pro nás byla největším cílem a výzvou zároveň. Obě vystoupení jsme po celý rok konzultovali a promýšleli formy provedení.

Snažili jsme se udržovat další hudebně-kulturní akce. Největší z nich bylo Vánoční vystoupení. Letos se bohužel nepodařilo v mimoškolním čase navštívit kulturní představení, především z důvodu omezené a nevyhovující nabídky Moravského divadla. V příštím roce chceme návštěvy nejen Moravského divadla obnovit a rozšířit nabídku i pro malé děti (společná návštěva nedělních programů pro rodiče s dětmi). Vzájemná setkání považujeme za důležitá a přínosná. Pokračujeme také v triádách.

Uskutečněné akce:

- Mikulášské vystoupení v MŠ
- Společné vánoční zpívání s MŠ ve vestibulu školy
- Vánoční vystoupení
- Fair Trade - vystoupení Sborečku
- Vystoupení Karkulka pro MŠ
- Vystoupení Karkulka pro seniory
- Muzikál Matilda pro prvňáky
- Zahradní slavnost (Karkulka a Matilda)

Třídnické hodiny

Cíl:

Ověříme další aktivity do třídnických hodin za účelem vzniku databáze pro třídní učitele druhého stupně.

Členové týmu:

Anna Dvorská, Ondřej Šnevajs, Jakub Neubauer

Vyhodnocení:

Naše skupina pokračovala v práci, kterou jsme započali v loňském školním roce, kdy naším cílem bylo testovat různé aktivity či náměty do třídnických hodin za účelem potenciálního vzniku databáze takovýchto aktivit pro učitele druhého stupně. Aktivity či hodiny, které jsme ve svých hodinách vyzkoušeli, jsme chtěli společně reflektovat a navrhnout různé úpravy.

Vzhledem k tomu, že jsme velmi často potřebovali v rámci třídnických hodin řešit aktuální problémy a potřeby žáků, bylo pro nás obtížné zařazovat takové aktivity, které by byly přenositelné i do kontextu jiných tříd. Na našich schůzkách jsme se tak bavili spíše o konkrétních problémech, které jsme v danou chvíli museli řešit. Zrealizovaným aktivitám do třídnických hodin jsme se proto neměli příležitost moc věnovat.

Je nasnadě, že výsledky naší práce nejsou příliš objemné. Přesto však vzniklo pár příspěvků do rodící se zásobárny, přičemž letošní aktivity jsme přidali k těm, které se nám podařilo vytvořit loni.

Návrhy třídnických hodin

Třída	6.
Cíl	Žák zná a dokáže aplikovat různé strategie, jak řešit neshody v týmu.
Popis aktivity	Evokace: Žáci byli rozlosováni do skupin, přičemž úkolem každé skupiny bylo vymyslet pro ni jméno. Musí se na něm však shodnout všichni. Do každé skupiny však byl nasazen jeden člen, se kterým bylo dopředu domluveno, že všechny návrhy zamítat, sám však nesmí s žádným přijít. Nechali jsme krátce (do 5 minut) aktivitu proběhnout a následně jsme se bavili o tom, proč se jim nepodařilo úkol splnit a jak se u toho cítili. Uvědomění: Předchozí aktivitou jsme zjistili, jaké to je, když se nedokážeme v týmu domluvit. V dalším kroku se žáci pokusili v týchž skupinách dát dohromady co největší počet možných řešení podobných sporů, které je napadnou. Po zhruba pěti minutách jsme jejich nápady sdíleli a zapisovali na tabuli. Rozhodně by měly padnout následující: a) Splnit úkol za druhého sami. b) Poradit mu, jak úkol dokončit. c) Říct mu, kde najít řešení svého problému. d) Ukázat mu, jak bych úkol splnil/a já. Když byl snos hotový, řekli jsme si, že ne vždy jsou všechny strategie, které před chvílí dali dohromady, vhodné a každá má svá pro a proti. Úkolem žáků tedy bylo tyto klady a zápory identifikovat a vybrat si jednu až dvě strategie, u kterých zkusí vymyslet konkrétní situaci, pro kterou by byla daná strategie řešení problému vhodná. Jejich nápady jsme pak sdíleli. Reflexe: Řekli jsme si, že se každému z nás už určitě stalo, že jsme někomu chtěli nějak poradit či pomoci, ale dotyčný to odmítl. Proto se v poslední části hodiny žáci pokusili samostatně odpovědět na otázku: Proč asi někdo může nabízenou pomoc odmítnout a jak na to reagovat? Své nápady krátce sdíleli ve skupince a kdo chtěl, mohl sdílet i pro třídu.

Pozitivní zjištění	Evokační aktivita žáky dobře nastartovala, myslím, že začali vnímat důležitost konstruktivního řešení problému. Žáci dokázali přijít na všechny důležité strategie řešení problému v týmu. Podařilo se jim také dobře pojmenovat klady i zápory jednotlivých strategií.
Objevená rizika	Jako nevýhodu vnímám, že žáci pracovali celou hodinu ve stejné skupině. Vzhledem k tomu, že do nich byli rozlosováni, nebyla situace pro všechny komfortní. I když byla podpora týmové práce důvodem, proč byla TH zařazena, možná by bylo dobré skupiny obměnit.
Doporučená úprava	Téměř všechny skupiny se shodly na dvou strategiích, ke kterým vytvářely modelovou situaci. V úvahu může připadnout rozdělení strategií do skupin, aby zazněly všechny (nebo alespoň více než dvě).

Třída	6.
Cíl	Podpora týmové práce a vztahů mezi chlapci a dívkami.
Popis aktivity	Dvouhodinovka Evokace: Abychom se naladili na vzájemnou spolupráci a propojili se se svými spolužáky, stoupili si všichni žáci do dostatečně velkého kruhu. Učitel měl nachystány tři míčky. Nejprve jsme potřebovali jen jeden z nich. Učitel vysvětlí a zahájí aktivitu: Budeme si házet míčkem, avšak podle určitých pravidel. Předtím, než spolužáku balonek hodím, ho nejprve oslovím a navážu s ním oční kontakt (ujistím se, že mě vnímá). Následně mu spodním obloučkem míček hodím – chci, aby ho spolužák chytil. Ten pak stejným způsobem hodí míček dalšímu spolužáku. Každý žák jednou chytá a jednou hází. Žádné jméno se tedy nesmí opakovat, musíme tedy být stále ve střehu a dávat pozor, kdo komu hází. Pokud někomu míček spadne, vracíme se zase na začátek. Takto proběhlo první kolo. Ve druhém kole se postupuje stejně, jenom se postupně hází všemi třemi míčky. V tuto chvíli nehraje spadnutí míčku roli – necháváme ho ležet. Třetí kolo proběhne opět se třemi míčky, ale v obráceném pořadí. Tedy ten, kdo byl na konci řady, tentokrát začíná. Uvědomění: Žáci byli rozděleni do skupin, přičemž v každé skupině byl jeden chlapec. V těchto skupinách měli žáci v předem daném pořadí obcházet čtyři stanoviště po celém pavilonu, na kterých plnili

	různé úkoly. Na každém stanovišti byly nachystány veškeré potřeby a vytištěné zadání: 1) Přesuňte svůj tým z jednoho konce místnosti na druhý. Podmínkou však je, že se můžete pohybovat pouze na těchto židlích. Žádnou si nesmíte přidat a nikdo se nesmí v žádném okamžiku dotýkat země. 2) Vaším úkolem je postavit co nejvyšší věž z kostek. Kostky však můžete přemisťovat pouze pomocí gumičky! Nesmíte se jich nijak dotýkat. 3) Vaším úkolem je dojít s míčkem bezpečně až do třídy. Musíte ho však přenášet v kroužku s navázanými špagáty. Držet můžete pouze tyto špagáty, kroužku ani míčku se dotýkat nesmíte. Jakmile vám míček spadne, vracíte se na start. Dbejte také pokynů na lavicích! 4) Úkol je prostý. Dostat se na druhý konec vyznačené cesty. Pohybovat se můžete jen po papírech. Aby to ale nebylo tak snadné, musíte u toho mít zavřené oči! Vyberte si z týmu jednoho člověka, který bude mít oči otevřené a bude vám říkat, kudy máte jít. NEBO se rozdělte do dvojic – jeden vede, druhý je veden (pak se vystřídáte). Je to na vás! Na každém stanovišti se mohli zdržet maximálně osm minut, dvě minuty pak měli žáci na přesun k dalšímu stanovišti. Reflexe: Žáci individuálně vyplnili reflektivní sadu otázek, přičemž jejich závěry jsme sdíleli v kruhu. 1) Která aktivita tě nejvíce bavila a proč? 2) Jak se ti v týmu pracovalo? Zkus neodpovídat dobře / špatně, ale trochu to rozved'. 3) Koho bys ze svého týmu ocenil/a? Za co konkrétně? 4) Kdy ses cítil/a pro svůj tým nejvíce užitečný/á? Proč právě tehdy? 5) Proč si myslíš, že jsme tyto aktivity dneska dělali? K čemu jsme asi měli dojít?
--	---

Pozitivní zjištění	Do plnění většiny úkolů se aktivně zapojovali všichni žáci – povahou úkolů byli nuceni ke spolupráci. Žáci získali pozitivní zážitek i se spolužáky, se kterými by se za normálních okolností do skupiny nezařadili.
Objevená rizika	U aktivity s míčky je nutné důkladně vysvětlit zadání. Že nám jde skutečně o to, abychom všechny míčky dostali až na konec. Nutná je prodleva mezi vyslovením jména zvoleného spolužáka a samotným hodem. U stavby věže nebylo v zadání explicitně zmíněno, že se do úkolu musí zapojit všichni, takže některé skupiny toho využily. Dozor nemůže být přítomen na všech stanovištích, bylo nutné obcházet.
Doporučená úprava	Doporučil bych upřesnit zadání stavebního úkolu. Zároveň bych si zpětně nejsem jistý, jestli byla dobrá volba dát dvě možnosti u úkolu s procházením dráhy poslepu. U aktivity s přenosem míčku pomocí kroužku nutné zmínit, že provázky žáci nesmí držet hned u kroužku, ale je dobré dát nějakou minimální vzdálenost.

Třída	6.
Cíl	Rozvoj cílevědomosti. Žák si rozpozná, kdy má při plnění úkolů možnost zkusit nějakou větší výzvu.
Popis aktivity	Evokace: Žáci si individuálně promyslí odpovědi na následující otázky. Vzpomeňte si, kdy jste naposledy stáli před nějakou výzvou. O co se jednalo? Šli jste do ní? Co vaše rozhodnutí ovlivnilo? Následně se prochází po třídě a potkávají se postupně s alespoň třemi různými spolužáky (někdo možná stihne více) a sdílí. Vědí, že pak budou mít třídu sdílet, co se od některého spolužáka dozvěděli. Poté jsme společně sdíleli, jak na tom s výzvami jsme my sami, jak se na ně díváme a co ovlivňuje naše rozhodnutí, jestli se do nich pustíme. Uvědomění: Řekli jsme si, že ne vždy se nám na první pokus podaří vše, co si zámáme. To ale neznamená, že bychom se o to neměli snažit. Připomněli jsme si příběh Abrahama Lincolna, který měl náročné rodinné zázemí, číst se naučil sám, několikrát kandidoval do nejrůznějších funkcí, ale neúspěšně. Přes to všechno se nakonec stal prezidentem USA.

	Řekneme si, že i ve škole nastávají situace, kdy máme možnost pustit se do nějaké výzvy. A to ne kvůli nějaké známce, ale kvůli sobě samým. Ne vždy nám ale musí být hned jasné, kam se můžeme posouvat. Proto si to společně ve skupinách vyzkoušíme. Každá skupina dostane seznam několika aktivit (viz příloha), k nimž mají za úkol vymyslet „třešinku na dortu“. Tedy upravit zadání tak, aby z něj byla větší, ale stále proveditelná výzva. Reflexe: Každá skupina si vybere dvě aktivity, které si myslí, že se jim nejvíce povedly, a napíše je na tabuli. Posléze si je všichni prohlédneme a vybíráme tu, do které bychom se chtěli sami pustit. Následně se bavíme o tom, co naši volbu ovlivnilo, případně jestli se v průběhu dneška naše přemýšlení o výzvách nějak posunulo či proměnilo.
Pozitivní zjištění	Dobře zafungovalo úvodní sdílení. Žáci vycházeli z vlastních zkušeností a byli ochotni se do diskuse pustit. Žáci se snažili být u tvorby zadání kreativní a spolupracovali.
Objevená rizika	Některým chyběly nápady, takže pouze navyšovali počty (např. napiš místo 5 vět 20), případně se snažili být vtipní, což ale kazilo výsledný efekt.
Doporučená úprava	Zdůraznit, že výzva musí být proveditelná. Určitě by bylo dobré zařadit třeba dvě modelové ukázky.

Třída	6.
Cíl	Prevence šikany ve třídě.
Popis aktivity	Evokace: S žáky jsme si řekli, že se dneska pobavíme o jedné dívce. Jmenuje se Helča. Tato Helča však nerada chodí do školy. Proto byli žáci vyzváni, aby zkusili ve dvojicích probrat, proč si myslí, že Helča nechce chodit do školy. Po pár minutách proběhlo sdílení a návrhy žáků se psaly na tabuli. Uvědomění: Dalším krokem bylo ověření našich odhadů. Pustili jsme si (do času 4:33) video (v příloze), na kterém Helča vysvětluje, proč se jí do školy nechce. Po shlédnutí byli žáci vyzváni, aby jedním slovem vystihli buď své dojmy z videa, nebo to, jak se asi cítila Helča. Jejich návrhy jsme opět psali na tabuli. Následně jsme si její příběh převyprávěli a zapisovali jsme si na tabuli vše, co se Helči ve škole dělo. Reflexe:

	Žáci se rozdělili do čtveřic a společně diskutovali odpovědi na dvě otázky, které byly napsané na tabuli: a) Co byste Helči poradili? b) Kdybyste byli její spolužáci, jak byste jí mohli pomoci? Jejich odpovědi jsme si pak posdíleli a společně diskutovali.
Komentář	V reflektivní fázi se opakoaly nápady, že by Helča měla změnit školu. Bavili jsme se proto s žáky o tom, jaký vzkaz by to té Evě, té hlavní šikanátorce. Žáci pak došli k tomu, že by jí to chování vlastně prošlo, takže by se pravděpodobně mohla situace v budoucnu opakovat u někoho jiného. Důležitý byl okamžik, kdy jsme řešili, jestli by situaci nějak změnilo, kdyby se k Evě nepřidali ostatní spolužáci. Touto diskusí si žáci uvědomili, že třídní kolektiv má velkou sílu a je pouze na nich, jestli ji využijí k tomu, aby někomu škodili a ubližovali, nebo aby naopak někomu pomáhali.

Aktivity do třídnických hodin

1. Papírová válka trochu jinak

Cíl: Podpořit vzájemné poznávání se žáků zábavnou formou

Odreagovat napětí ve třídě

Časová dotace 30 minut

Pomůcky papíry, tužky, provázek

Postup:

- Každý žák si vezme list papíru a tužku. Na papír napíše čitelně hůlkovým písmem tři věty, kterými popíše své vlastnosti nebo zájmy. Jedna z vět by měla obsahovat informaci, o níž žák předpokládá, že ji o něm ostatní ještě nevědí.
- Poté všichni žáci zmačkají svůj list papíru do koule.
- Ve třídě nyní utvořte dostatečně velký prostor na hrací pole a označte jeho polovinu natažením provázku na zem (nebo dělicí čáru namalujte křídou).
- Rozpočítáním rozdělte třídu na dvě družstva. Každé družstvo zaujme polovinu hracího pole.
- Po zahájení hry začínají žáci házet své papírové koule na pole soupeře.
- Dále házejí všechny papírové koule, které dopadnou na jejich polovinu, zpět na pole soupeře, dokud nezazní signál pro ukončení hry. Vyhraje ten tým, který bude mít na své polovině po ukončení hry méně papírových koulí.
- Signálem k ukončení hry je slovo Stop, které nahlas vyslovte. Po signálu nesmí již nikdo žádnou kouli hodit, jinak jeho tým automaticky prohrává.
- Po zastavení hry žáci sečtou papírové koule, které mají na své polovině hracího pole. Oznamte vítěze.
- Poté si každý žák náhodně vybere jednu papírovou kouli.
- Posadte se do kruhu tak, aby na sebe všichni dobře viděli, a určete, který žák začne s následující aktivitou.
- Vybraný žák rozbalí papírovou kouli a nahlas přečte věty, které jsou na papíře napsány. Jeho úkolem je uhodnout, koho se charakteristiky týkají. Pokud si žák neví rady, požádá o pomoc ostatní.
- Postupně rozbalují papírové koule další žáci.

Komentář: Doporučujeme dopředu zavřít okna ve třídě. Aktivita se hodí ve chvíli, kdy do třídy přijde nový spolužák, ale jádro se zná, nebo při podpoře vzájemného poznávání žáků (třeba po prázdninách).

2. Index štěstí

Index štěstí
Účel: ✓ Sebeuvědomovací hra, pozitivní ladění Trvání: ✓ 15 minut Cílová skupina: ✓ 2. stupeň ZŠ
Popis: Vyzveme děti, aby brainstormingem hledaly všechny „příznaky“ štěstí. Jejich nápady se zapisují na tabuli či balicí papír. Pak se zamyslí nad tím, jaké jsou podle nich „příznaky“ neštěstí. Opět je zapíše na tabuli. Pak společnou diskusí vyberou 10 příznaků štěstí a 10 neštěstí. Každý pak zapíše onu desítku šťastných a nešťastných příznaků na papír do dvou sloupečků vedle sebe a vyzveme je, pokud tyto příznaky prožívají, aby v tom příslušném řádku udělali křížek. Pak spočítáme počet křížků v jednom a ve druhém sloupečku. Tím že součet štěstí zmenšíme o součet neštěstí, získáme index štěstí.
Reflexe: <i>Jste spokojeni s výsledkem?</i> <i>Jste spíš šťastná nebo nešťastná třída?</i> <i>Čím to je, že je výledek takový jaký je?</i> <i>Co bychom mohli dělat aby se index štěstí zvýšil?</i>

Komentář: Použito na začátku školního roku na adaptačním výjezdu. Doporučujeme po nějaké době zopakovat a vyhodnotit posun.

3. Příčiny a důsledky

příčiny a důsledky
ANGELO BREWING

PŘÍČINY

NEJAKÉ CHOVÁNÍ, ŠPATNÉ, DOBRÉ

DŮSLEDKY

KTERÉ VYVOLÁ ŠPATNOU NEBO DOBRU REAKCI / DOPADNE BUŤ ŠPATNĚ NEBO DOBRĚ

2 POZITIVNÍ PŘÍKLADY Z BĚŽNÉHO ŽIVOTA

- KDYŽ SE CHCE ČLOVĚK S NĚKÝM ZAOBT KAMARÁDIT
TAK SE V TOMU ČLOVĚKU EACNE CHOVAT HEZKY A
UPRÍMĚ A VEMKNE Z TOHO KAMARÁDSTVÍ!

- KDYŽ VE VYBÍJENÉ VYBÍJES HODNĚ LIDI A PAK DÍKY
TOBĚ VYHRAJÍ!

2 NEGATIVNÍ PŘÍKLADY Z BĚŽNÉHO ŽIVOTA

- KDYŽ TADY NENAPIŠU TO CO MÁM ZOSTANU J.

- KDYŽ CHCE ČLOVĚK EAKCAT NĚCO CO UDEČAL
A NAKONEC ŠE STEJNĚ ZINĚTI ŽE TO UDEČAL
DM.

Komentář: Doporučujeme zařadit při jakémkoli narušení důvěry mezi třídou a třídním; po PL vysvětlení třídním, proč aktivita proběhla a na co reagovala.

Školní rok 2024/2025

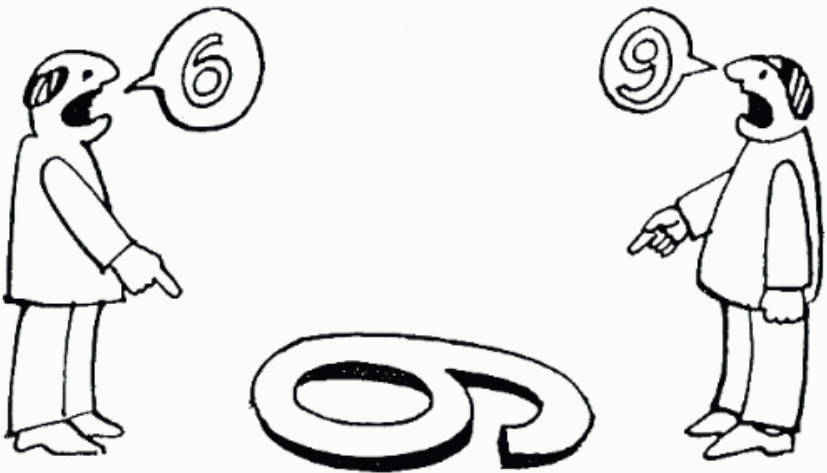
Třída	7.																																																																											
Cíl	Žák reflektuje své učení a podmínky k němu.																																																																											
Popis aktivity	Jedná se o navazující dvouhodinovou práci. Nejprve jsme si s žáky vysvětlili, co a proč dnes budeme dělat. Následně jsme si formulář rozdali a společně prošli. Šli jsme po jednotlivých řádcích a vyjasňovali si, co to vlastně znamená. Zároveň jsme si řekli, že pokud se dotazník ptá na učitele, je tím myšlen předkladatel (tedy třídní učitel). Žákům bylo řečeno, že aby mohl dotazník poskytnout relevantní informace, je třeba, aby se nad svými odpověďmi skutečně zamysleli – nejde tedy o to vyplnit formulář co nejrychleji, ale využít prostoru k přemýšlení o svém vlastním učení. Práce byla, samozřejmě, anonymní. <table><tr><th></th><th>nikdy</th><th>občas</th><th>často</th><th>vždy</th></tr><tr><td>Moje třída je bezpečným a pozitivním prostředím pro učení, kde má každý pocit, že někam patří.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Cítím se v bezpečí a mám jistotu, že mohu při učení riskovat.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Věřím, že můj hlas bude vyslyšen, oceněn a využit ke zlepšení školy.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Mám na sebe jako na žáka vysoké nároky.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Cítím se sebevědomě, když mohu s učiteli a svými vrstevníky diskutovat o učení, úspěších a dalších krocích.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Vím, že můj učitel věří, že se mohu učit a dosáhnout úspěchu.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Můj učitel rozumí mým potřebám a reaguje na ně.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Vím, jak poskytovat a přijímat kvalitní zpětnou vazbu.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Vím, jak se podělit o své vlastní myšlenky týkající se mého učení, a to různými způsoby a ve správný čas.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Můj učitel stanoví jasná očekávání od učení.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Můj učitel mě zapojuje do plánování mých dalších kroků v učení.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Můj učitel mi pravidelně poskytuje příležitost diskutovat o mém učení, pokroku a úspěších.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Můj učitel mi poskytuje mnoho příležitostí, aby byl můj hlas slyšet.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Vím, jak zjistit, jak jsem na tom s učením.</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table> Poté jsme formuláře vybrali a do příští hodiny všechny odpovědi počítali a do každé kolonky zapsali, kolikrát se v jejich odpovědích daná varianta objevila. Do této hodiny jsme žákům jejich odpovědi donesli do dvojice vytištěné. Následně byli žáci požádáni, aby se sloučili do čtveřic. Řekli jsme si, že jejich odpovědi nám mohou naznačit, na čem bychom momentálně jako třída asi potřebovali pracovat. Zvědomili jsme si, že tyto potřeby		nikdy	občas	často	vždy	Moje třída je bezpečným a pozitivním prostředím pro učení, kde má každý pocit, že někam patří.					Cítím se v bezpečí a mám jistotu, že mohu při učení riskovat.					Věřím, že můj hlas bude vyslyšen, oceněn a využit ke zlepšení školy.					Mám na sebe jako na žáka vysoké nároky.					Cítím se sebevědomě, když mohu s učiteli a svými vrstevníky diskutovat o učení, úspěších a dalších krocích.					Vím, že můj učitel věří, že se mohu učit a dosáhnout úspěchu.					Můj učitel rozumí mým potřebám a reaguje na ně.					Vím, jak poskytovat a přijímat kvalitní zpětnou vazbu.					Vím, jak se podělit o své vlastní myšlenky týkající se mého učení, a to různými způsoby a ve správný čas.					Můj učitel stanoví jasná očekávání od učení.					Můj učitel mě zapojuje do plánování mých dalších kroků v učení.					Můj učitel mi pravidelně poskytuje příležitost diskutovat o mém učení, pokroku a úspěších.					Můj učitel mi poskytuje mnoho příležitostí, aby byl můj hlas slyšet.					Vím, jak zjistit, jak jsem na tom s učením.				
	nikdy	občas	často	vždy																																																																								
Moje třída je bezpečným a pozitivním prostředím pro učení, kde má každý pocit, že někam patří.																																																																												
Cítím se v bezpečí a mám jistotu, že mohu při učení riskovat.																																																																												
Věřím, že můj hlas bude vyslyšen, oceněn a využit ke zlepšení školy.																																																																												
Mám na sebe jako na žáka vysoké nároky.																																																																												
Cítím se sebevědomě, když mohu s učiteli a svými vrstevníky diskutovat o učení, úspěších a dalších krocích.																																																																												
Vím, že můj učitel věří, že se mohu učit a dosáhnout úspěchu.																																																																												
Můj učitel rozumí mým potřebám a reaguje na ně.																																																																												
Vím, jak poskytovat a přijímat kvalitní zpětnou vazbu.																																																																												
Vím, jak se podělit o své vlastní myšlenky týkající se mého učení, a to různými způsoby a ve správný čas.																																																																												
Můj učitel stanoví jasná očekávání od učení.																																																																												
Můj učitel mě zapojuje do plánování mých dalších kroků v učení.																																																																												
Můj učitel mi pravidelně poskytuje příležitost diskutovat o mém učení, pokroku a úspěších.																																																																												
Můj učitel mi poskytuje mnoho příležitostí, aby byl můj hlas slyšet.																																																																												
Vím, jak zjistit, jak jsem na tom s učením.																																																																												

	budou zřejmě naznačeny vyšším počtem odpovědí v prvních dvou sloupcích. Ve vytvořených čtveřicích si měli za úkol formulář projít a zkusit identifikovat tři oblasti (řádky), na kterých bychom asi jako třída potřebovali pracovat. Kromě samotného výběru měli také naformulovat, proč je práce na této oblasti pro třídu důležitá. Následně proběhlo sdílení ve třídě. Žákovské návrhy se zapisovaly na tabuli. Mnohé z nich se opakovaly, takže se zaznamenávalo, kolikrát se objevily. Takto jsme vytvořili trojici nejčastějších odpovědí. Nyní již skupiny vybíraly pouze z té nejsilnější trojice, která nám vyvstala na tabuli. Jejich úkolem bylo z těch tří potřeb vybrat jednu, u které zkusí vymyslet, proč asi spolužáci takto odpovídali (tedy co asi způsobilo, že jejich odpovědi jsou v těch slabších dvou sloupcích). Až budou mít naformulovány důvody, bude jejich úkolem navrhnout konkrétní kroky, které můžeme jako třída (žáci i TU) udělat pro to, aby se třeba za půl roku průměrná odpověď posunula alespoň o jeden sloupec doprava. Toto jsme si v závěru také sdíleli.
Pozitivní zjištění	Z průběhu hodin vyplynulo, že byla zvolena vhodná posloupnost kroků. Ukázalo se jako klíčové společně projít význam jednotlivých tvrzení z dotazníku – mnozí žáci si pod nimi zprvu nedokázali představit konkrétní situace nebo je interpretovali různě. Jako důležité se ukázalo také vytvoření dostatečného prostoru pro vyplnění dotazníku a opakované ujištění, že jde o anonymní práci, kde žádná odpověď není špatně. Bylo zdůrazněno, že cílem je zachytit reálný stav, aby bylo možné společně hledat cesty ke zlepšení. Velkým přínosem bylo, že celá aktivita vycházela z odpovědí samotných žáků – směr diskuse a výstupy nebyly předem určeny, ale vycházely z reálných podnětů třídy. Žáci ocenili, že jejich názory byly skutečně brány v potaz. V průběhu reflexe se u některých žáků objevila až překvapivá míra sebereflexe. Někteří otevřeně přiznali, že i oni sami mohou být důvodem, proč se některým spolužákům hůře učí. Zároveň však bylo patrné, že žáci vnímají odpovědnost jako sdílenou – že je třeba pracovat jak na roli učitele, tak na roli žáků v utváření prostředí pro učení.
Objevená rizika	Doporučuji být obezřetný při fázi sdílení výstupů jednotlivých skupin. V jinak naladěné třídě by se mohlo stát, že určité interpretace či návrhy by pro některé žáky mohly být vnímány jako nepřímá kritika nebo ohrožení. Proto je vhodné dopředu společně vyjasnit, že cílem není hledat nebo označovat viníka, ale společně identifikovat oblasti, na kterých lze pracovat. U některých žáků se v závěrečné části objevovala tendence formulovat navržené kroky ke zlepšení příliš obecně nebo vágně. V takových případech bylo potřeba do procesu vstoupit, pomoci žákům objasnit účel tohoto kroku a společně si ukázat, jak má konkrétní a smysluplný návrh vypadat. I to lze chápat jako důležitý moment učení – přechod od pouhé kritiky k návrhu řešení.

Třída	7.
Cíl	Žák se seznámí s účinky jednotlivých návykových látek a promýšlí jejich důsledky nejen na lidské zdraví, ale také na mezilidské vztahy.
Popis aktivity	Aktivita navazovala na zeměpisnou hodinu, kdy jsme se bavili o drogové problematice v Latinské Americe. Z této hodiny vyplynulo, že žáci znají názvy různých návykových látek, ale nejsou si jisti jejich zdravotními a společenskými riziky (zejména v návaznosti na účinky dané látky). Tyto závěry byly žákům na začátku hodiny zveřejněny. Následně se žáci rozdělili do šesti skupin. Každá skupina si pak vylosovala jednu kartičku návykové látky: Karta 1 – Marihuana (THC) Typ: Mírně psychoaktivní látka (kanabinoid) Základní účinky: • Uvolnění, pocit euforie, zlepšení nálady • Zpomalení reakcí, narušení koncentrace a krátkodobé paměti • Při dlouhodobém užívání může způsobit úzkost nebo závislost Karta 2 – Pervitin (metamfetamin) Typ: Silný stimulant centrální nervové soustavy Základní účinky: • Zvýšení energie, bdělosti a sebevědomí • Potlačení hladu a únavy • Riziko závažné psychické závislosti, paranoia, halucinace, agresivita Karta 3 – Alkohol Typ: Depresant centrální nervové soustavy Základní účinky: • Uvolnění, snížení zábran, zlepšení nálady • Zhoršení koordinace, zpomalení reakcí, poruchy úsudku • Při nadměrném užívání riziko závislosti, poškození jater a mozku Karta 4 – LSD (kyselina lysergová) Typ: Halucinogen Základní účinky: • Silné změny vnímání, halucinace, zkreslení reality • Emoční výkyvy, záchvaty paniky nebo úzkosti • Riziko „špatných tripů“ a psychických problémů Karta 5 – Nikotin (včetně elektronických cigaret) Typ: Stimulant a návyková látka Základní účinky: • Zvýšení pozornosti a mírné povzbuzení • Silná závislost, podrážděnost při abstinenci • Poškození plic a kardiovaskulárního systému

	Karta 6 – Fentanyl Typ: Syntetický opioid, velmi silný analgetikum Základní účinky: • Silné tlumení bolesti, pocit euforie • Rychlá závislost, riziko předávkování a smrti • Potlačení dýchání, vysoké riziko úmrtí při nesprávném užití Následně do skupiny dostali zadání práce: Vaším úkolem je pracovat ve skupině s jednou návykovou látkou a jednou modelovou postavou. Postupujte podle těchto kroků: 1. Seznamte se s kartou drogy – přečtěte si stručný přehled o droze (účinky, rizika). 2. Vyberte si jednu z modelových postav, se kterou budete pracovat. 3. Vyhledejte další informace o droze (např. jak rychle vzniká závislost, varovné signály, dopady na život). 4. Přemýšlejte, jak by užívání této drogy mohlo ovlivnit život vaší modelové postavy: ○ Jak se k droze mohla dostat? ○ Jaké by měla potíže? ○ Jak by se změnil její vztah s rodinou, kamarády nebo ve škole? 5. Připravte výstup (příběh, rozhovor, komiks nebo prezentaci), kterým ostatním představíte příběh vaší postavy s touto drogou. Modelové postavy (vyberte si jednu): • Tomáš (13) – aktivní hokejista, ambiciózní, má přísného tátu, je pod tlakem výkonu. • Aneta (14) – kreslířka, nejistá ve vztazích, cítí se nepochopená, sleduje influencery. • David (12) – nový ve třídě, snaží se zapadnout, starší bratr ho někdy bere mezi své kamarády. • Beáta (13) – společenská, oblíbená, pod tlakem ideálu dokonalosti na sociálních sítích. • Monika (14) – tichá, dobrá studentka, pod tlakem rodičů, trápí ji stres a bolesti hlavy. Následně neproběhlo představování před celou třídou, ale žáci vytvořili nové skupiny (z každé původní skupiny byl přítomen jeden žák) a následně si představovali své práce. V samotném závěru byli žáci vyzváni, aby nahlas ve třídě sdíleli, co a čím je na dnešní práci nejvíce překvapilo či zaujalo – mohlo to být z vlastní práce, nebo ze sdílení ostatních.
Pozitivní zjištění	U většiny žáků dobře zafungovaly modelové postavy. Způsobily, že žáci byli otevřenější a více promýšleli různé dopady užívání

	jednotlivých látek. Mnozí tak nezůstávali na povrchu a ve vágních odpovědích stylu „Je to škodlivé.“ Zpětně vnímám jako pozitivní, že se aktivita nesoustředila jen na zdravotní stav, ale také na mezilidské vztahy a na to, jak mohou být užíváním návykových látek narušeny. Vhodné bylo i to, že kvůli složení třídy (převážně dívčí kolektiv) jsem vytvořil více různých dívčích modelových postav, což by ale v jiné třídě zřejmě bylo dobré obměnit.
Objevená rizika	U některých žáků se během aktivity objevila tendence k povrchnímu uchopení tématu či jeho zlehčování. V těchto situacích bylo vhodné vstoupit do práce skupiny a podpořit žáky v uvědomění si cíle aktivity a citlivého zacházení s tématem.

Třída	8.
Cíl	Žáci dokážou vyřešit neshody a hádky mezi členy týmu a umějí se svým týmem dobře vycházet.
Popis aktivity	Vyučující rozdělí žáky do menších skupin po 2–3 žácích a ukáže jim obrázek s číslem 6/9. Nechte žáky v rámci skupin zamyslet se nad otázkami: a. Kdo si myslíte, že má pravdu? A proč? b. Napadá vás situace z vašeho života, kdy jste měli jiný názor na věc než někdo jiný? Jak jste neshodu v úhlu pohledu vyřešili? Po uplynutí stanoveného času diskutujte s žáky jejich odpovědi.
Pozitivní zjištění	Velkým pozitivem bylo, že žáci mohli do aktivity promítat své vlastní zkušenosti. Když někdo nadnesl téma, které ostatní zaujalo, byli schopni a ochotni vést kvalitní diskusi. Zároveň si spousta žáků uvědomilo, že zažili nějaký konflikt jenom z toho důvodu, že měli na věc odlišný názor. Teď si ale dokázali uvědomit, proč to asi dotýčný viděl tímto způsobem. Aktivita tedy rozvíjela toleranci a zohledňování odlišných názorů.

Objevená rizika	Pro některé žáky bylo náročné či ohrožující uvědomit si, že na některé záležitosti je možné mít odlišný názor, než zastávají sami. Někteří se proto nemuseli chtít do diskuse zapojit, nebo sdílet své vlastní postřehy.
-----------------	--

Spolupráce ZŠ a MŠ

Cíl:

Spolupráce ZŠ s MŠ v oblasti předškolní přípravy dětí

Členové týmu:

Kateřina Lerchová, Michaela Nadymáčková

Vyhodnocení:

Během tohoto školního roku (od ledna do června) navštěvovaly všechny děti v posledním roce předškolní docházky školu, kde byly v pravidelných pátečních lekcích hravou formou posilovány dovednosti k úspěšnému zvládnutí nástupu do základní školy. Pozornost byla zaměřena především na rozvoj grafomotoriky, zrakového a sluchového vnímání, předmatematických představ a slovně-logického myšlení. Děti se pravidelně střídaly ve skupinkách po cca 10 do 14 dnů. Program byl veden speciální pedagožkou a psycholožkou, vítáni byli také rodiče, kteří se lekcí občas účastnili.

Individuální práce nebo práce v malých skupinkách byla vedena přímo ve školce každé pondělí pod vedením speciální pedagožky. Děti pracovaly individuálně na oblastech, kde potřebují podpořit v samostatné klidné místnosti. Na základě doporučení PPP byly pravidelně realizovány hodiny Předmětu speciálně pedagogické péče u jednoho dítěte.

Dle potřeby docházelo ke konzultacím s učitelkami, asistentkami pedagoga a rodiči v oblasti nastavených podpůrných opatření. Na žádost rodičů byla několikrát provedena orientační speciálně pedagogická a logopedická diagnostika s následným doporučením dalšího postupu. V případě potřeby byly rodiče se svými dětmi nasměrováni do školských poradenských zařízení (PPP, SPC) nebo ke klinickým logopedům.

Školní psycholožka a speciální pedagožka byly přítomny u zápisu do 1. tříd ZŠ, kde byly rodičům i učitelům nabízeny konzultace. Na základě doporučení ŠPZ bude realizován jedno předčasné zaškolení dítěte z MŠ.

Ve školce byly realizovány besedy, tzv. kavárny pro rodiče s tématy školní zralosti, rozvoje grafomotoriky, logopedické prevence, seznámení s Montessori pomůckami, matematikou Hejného.

Byly realizovány náslechy a výměna zkušeností učitelkami ze ZŠ a MŠ, došlo ke vzájemným návštěvám.

Společně byly také realizovány kulturní akce – zpívání před Vánocemi a vítání jara.

Vedení školy

Cíl:

Ve škole dbáme na to, aby každý pedagog i žák mohl najít smysl v tom, co dělá; aby existovala skutečná možnost volby všude, kde je to možné.

Chceme, aby pedagogové školy měli možnost podílet se na rozhodovacích procesech.

Pedagogičtí lídři plánují a vyhodnocují profesní růst učitelů s důrazem na učení žáků.

Učitelé kontinuálně plánují a vyhodnocují svůj profesní růst, který směřuje k výuce podporující učení žáků. Profesní rozvoj vychází z jejich potřeb, dává jim smysl a naplňuje je radostí.

V rámci profesního rozvoje kombinujeme prvky společného profesního učení (3S, Lesson study, peer review) s tradičními formami (školení, semináře).

Členové týmu:

Sylva Stavarčíková, Martina Hricová, Miroslav Kubíček

Vyhodnocení:

(některé pasáže jsou čerpány z inspekční zprávy)

V uplynulém školním roce 2024/2025 se nám dařilo naplňovat stanovený cíl v oblasti vedení, jehož podstatou bylo umožnit pedagogům i žákům nacházet smysl v tom, co dělají, nabídnout jim volbu tam, kde je to možné, a podporovat profesní růst učitelů zaměřený na učení žáků. Realizace tohoto cíle byla komplexní a systematická, jak dokládají nejen interní dokumenty školy, ale i závěry inspekční zprávy České školní inspekce z května 2025.

Pedagogové měli skutečnou možnost podílet se na rozhodovacích procesech školy – uplatňováno bylo distributivní vedení, které skrze pravidelná setkávání a sdílení výzev vedlo ke srozumitelnému uchopení vize a filozofie školy. Významným nástrojem řízení byla systematická hospitační činnost vedení školy, jejímž cílem nebyla pouze kontrola, ale především rozvoj a podpora profesního růstu učitelů. Získané poznatky byly reflektovány v Plánech osobního pedagogického rozvoje a promítly se do cíleného dalšího vzdělávání.

Ve škole byl zaveden víceúrovňový systém řízení s účelně delegovanými kompetencemi na zástupce ředitelky, vedoucí metodických orgánů i členy školního poradenského pracoviště, což umožnilo efektivní řízení i sdílení odpovědnosti. Tato struktura přispěla ke stabilnímu chodu školy a pozitivnímu školnímu klimatu. Inspekční zpráva označuje řízení školy za komplexní a aktivní, vedené s důrazem na zlepšování kvality výuky a kultivaci vztahů mezi pedagogy, žáky i rodiči.

Naplnění kritérií úspěchu se odráží v konkrétních příkladech praxe: pedagogové stanovují cíle na úrovni žáka, analyzují dopad své výuky, rozvíjejí formativní hodnocení a stanovují další kroky. Sebehodnocení a zpětná vazba se staly běžnou součástí výuky, zejména na prvním stupni, kde žáci pracují podle týdenních plánů a výukové bloky jsou vedeny v nesoutěživé atmosféře, která podporuje samostatnost a iniciativu žáků. Na druhém stupni je proces v pokročilé fázi implementace, přesto byly zaznamenány kvalitativní rozdíly – právě ty však škola reflektuje a systematicky s nimi pracuje.

Pedagogové se zapojili do různých forem profesního rozvoje. Kromě tradičních školení a seminářů byly uplatněny formy společného profesního učení jako triády, párová výuka, otevřené hodiny či interní workshopy. Vzájemné učení a sdílení zkušeností se stalo běžnou

součástí života školy. Učitelé rovněž prokazatelně identifikovali své profesní potřeby (POPR) a na základě nich realizovali vlastní profesní růst.

Zvláště silným důkazem o naplnění cílů je aktivní účast školy v programu Pomáháme školám k úspěchu, který rozvíjí profesní komunitu pedagogů, systematizuje práci s čtenářstvím a pisatelstvím napříč ročníky a důsledně propojuje profesní růst s dopadem na učení žáků. Inspekce vyzdvihla inspirativní praxi školy v oblasti čtenářského kontinua, které vychází z průběžné diagnostiky a cíleně podporuje individuální posun žáků.

Závěrem lze konstatovat, že škola plánované kroky v oblasti vedení naplnila, a to v plném rozsahu. Opatření byla účinná, smysluplná a reflektovala potřeby školy. Vedení školy vytvořilo prostředí důvěry, participace a profesního růstu, což se přímo pozitivně promítlo do kvality výuky i do učení žáků.

Společné profesní učení v MAS Moravská cesta

Cíl:

Plánování, realizace a reflexe výuky s důrazem na dopad na učení dětí. Ve spolupráci s učiteli jiných škol – inspirace, předávání know-how, spolupráce.

Členové týmu:

Čeněk Cvešper, Milena Zapletalová, Jana Muzikantová, Eva Lipenská

Vyhodnocení:

V průběhu školního roku se náš čtyřčlenný tým aktivně účastnil společného profesního učení organizovaného MAS Moravská cesta. Cílem této spolupráce bylo záměrné plánování, realizace a reflexe výuky s důrazem na dopad na učení žáků, a to v dialogu s kolegy z dalších škol. V rámci setkávání docházelo k systematickému sdílení praxe, inspiraci a přenosu know-how napříč školami.

Zapojily se tříčlenné až čtyřčlenné týmy z těchto základních škol: ZŠ Bíla Lhota, ZŠ Bouzov, ZŠ Cholína, ZŠ Vítězná Litovel, ZŠ Jungmannova Litovel, ZŠ Nasobůrky, ZŠ Střeň.

Společná setkání proběhla celkem šestkrát. Účastnila se jich přibližně dvacíťka učitelů ze sedmi škol. Už na prvním setkání jsme se společně učili, jak pozorovat výuku, jak se chovat v otevřených hodinách a jak poskytovat popisnou zpětnou vazbu. Tyto dovednosti jsme využili při první Otevřené škole, kde měli učitelé příležitost navštívit osm různých hodin v ZŠ Horka nad Moravou.

Další setkání byla zaměřena na formáty, které mají výrazný dopad na učení žáků – konkrétně dílnu čtení a dílnu psaní. Nejen že jsme tyto přístupy reflektovali, ale některé lekce jsme si i sami prožili a učili se rozpoznávat jednotlivé fáze těchto metod. Na závěrečném setkání jsme se věnovali struktuře lekce E-U-R, kterou jsme si rovněž prakticky vyzkoušeli. Tento důraz na prožitkovou a praktickou složku učení vedl k hlubšímu pochopení metod a větší jistotě při jejich zavádění do vlastních tříd.

Celý proces byl podpořen průvodci setkáními (Andrea Suková, Martin Malenovský, Miroslav Kubíček), kteří vedli odpolední bloky, které probíhali ve venkovní učebně od 13.00 do 17.00.

Za největší přínos této oblasti považujeme:

- možnost nahlédnout do výuky kolegů a vést o ní smysluplný dialog,
- hlubší porozumění formátům jako je dílna čtení a dílna psaní
- posílení schopnosti reflektovat vlastní výuku s důrazem na dopad na žákovské učení, struktura lekce E-U-R
- budování sítě kolegiální podpory mezi školami.

Tato spolupráce významně přispěla k profesnímu růstu všech zúčastněných a stala se inspirativním příkladem smysluplného učení učitelů. V tomto setkávání budeme pokračovat i dalším školním roce 2025/2026. Jisté jsou čtyři setkání do konce kalendářního roku 2025 (září, říjen, listopad, prosinec).

Školní družina

Cíl:

Rozvoj ctností u dětí.

Členové týmu:

Daniela Slámová, Kateřina Kozáková, Kamila Zifčáková, Pavla Kubíčková, Lenka Táborská, Sabina Spáčilová, Aneta Spáčilová

Vyhodnocení:

V letošním školním roce 2024/25 jsme ve školní družině poprvé zavedli nový elektronický systém Bellhop. Po roce provozu mohu říci, že s ním panuje velká spokojenost – jak mezi vychovatelkami, tak i mezi rodiči (dotazník spokojenosti). Výrazně se zvýšila bezpečnost dětí – máme přehled, kde se které dítě nachází, kdo a kdy si ho vyzvedl z družiny.

Velkou úlevou je také evidence kroužků. Systém nás sám upozorňuje na časy odchodů na jednotlivé kroužky. Aktuálně máme v systému zapsaných přibližně 20 kroužků.

Z pohledu efektivity práce oceňuji, že jako vedoucí mám jasný přehled o tom, kdo má kolik dětí, jaká je momentální kapacita jednotlivých oddělení. Vidím, kde se nacházejí kolegyně, a mohu kdykoli nahlédnout do elektronických třídních knih.

A především je to velké zjednodušení pro rodiče. Ti si sami mohou v systému zadat změny v odchodech dětí, aniž by museli psát lístečky. Při vyzvedávání dítěte si rodič jednoduše pípne čipem a počká – žádné hledání v seznamech, zjišťování, na které číslo volat.

Letos jsme také poprvé ve **všech** družinových třídách zavedli práci s **Kartami ctností**, což mělo velmi pozitivní ohlas i během nedávné inspekční návštěvy.

Akce s rodiči se rovněž setkaly s velkým úspěchem. K tradičním Vánočním a Jarním dílnám přibyla možnost rodičů navštívit závěrečné lekce výtvarného, sportovního a čtenářského kroužku.

V oblasti sebevzdělávání jsme se letos zaměřili na webináře zaměřené na práci s dětmi s projevy náročného chování, s dětmi s ADHD a na zlepšení komunikace s rodiči. Pravidelně jsme se scházeli na metodických schůzkách ŠD, kde jsme si nabyté zkušenosti předávaly a následně využívaly v práci s dětmi.

D. Slámová

Zpětná vazba kolegyň:

„Kdybych měla zhodnotit letošní školní rok jednou větou: pozitivní zkušenost s Bellhopem, výborná spolupráce s kolegyněmi i s třídní paní učitelkou a možnost pracovat se staršími dětmi.“

P. Kubíčková

„Mile mě překvapilo, že si děti začaly zvnitřňovat a aktivně používat to, co se naučily z Karet ctností. Oceňuji také skvělý kolektiv.“

L. Táborská

„Tento školní rok jsem naplno pochopila, jak smysluplná je práce s Kartami ctností. Jsem ráda, že v ní budeme pokračovat a dál rozvíjet jak děti, tak sebe. Velkým bonusem pro mě bylo, že jsem měla samostatnou třídu jen pro naši družinku. Velmi si cením také kamarádského kolektivu a empatické a podporující vedoucí vychovatelky.“

K. Zifčáková

„Je zajímavé, jak se každý školní rok liší podle složení kolektivu. Ve všech činnostech naší družiny letos vidím mimořádně spolupracující, přátelskou a velmi komunikativní třídu. Některé naše diskuse o různých životních situacích a pocitech trvají i půl hodiny. K vydařenému školnímu roku také přispívá i dobrá spolupráce s třídní učitelkou.“

S. Spáčilová

„V letošním roce jsem se více zaměřila na práci s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami. Díky absolvovaným webinářům a podpoře kolegyně jsem získala jistotu, jak lépe přistupovat k dětem s ADHD nebo s náročným chováním. Velkým přínosem byla také spolupráce s rodiči, která nám umožnila hledat společná řešení.“

K. Kozáková

„Díky modernímu systému Bellhop se nám i rodičům usnadnila práce. Také spolupráce v kolektivu byla inspirující, sdíleli jsme spolu zkušenosti, tipy i materiály.“

A. Spáčilová

Pisatelství

Cíl:

Žák dosáhne pokroku v písemném vyjadřování svých myšlenek.

Členové týmu:

Jana Skácelíková, Martin Malenovský, Lenka Maršálková, Jana Hrušková, Andrea Suková, Ladka Šedová, Vladka Bačáková

Vyhodnocení:

Tým pisatelství se scházel pravidelně, zhruba každé 2 měsíce, i nad rámec stanovených termínů ze strany školy. Nejvíce pozornosti jsme věnovali přípravě 1. ročníku Horeckého pisatele.

Žákům jsme dávali příležitosti k psaní textů různého typu, podle potřeby jsme zařazovali minilekce.

Zatímco v prvním pololetí jsme spíše trénovali psaní v jednotlivých ročnících, ve druhém pololetí jsme žáky vedli ke společnému cíli – účasti na akci Horecký pisatel. Před samotným festivalem ve všech třídách proběhla třídní kola, během kterých každý žák v rámci autorského čtení zveřejnil svůj text. Ten vznikl v dílnách psaní a po celou dobu procesu žáci společně konzultovali.

Návštěvy v hodinách v rámci triád hodnotíme jako přínosné a chceme v nich příští rok pokračovat.

Pisatelský festival

Na konci května proběhl Horecký pisatel, kterého se zúčastnili žáci 3. - 8. ročníku. Akce proběhla za přítomnosti rodičů a spolužáků. Žáci četli svůj text. Díky podpoře školy obdržel každý pisatel drobnou památeční pozornost. Rádi bychom tuto akci pořádali i v dalších letech a budeme hledat další možnosti, jak ji rozvíjet a obohacovat.

Důkazy o splnění cíle

- 1) Porovnávání textů jednoho žáka v určitém období
 - viz příloha. K porovnání textů jednoho žáka v delším období slouží pisatelské složky (portfolia), které jsou v některých třídách zavedeny. Protože se osvědčily, uvažujeme o jejich zavedení i v dalších ročnících.
- 2) Sebehodnotící dotazník k ukončenému textu
 - viz příloha
- 3) Epizodické záznamy, nahrávky konzultací a rozhovorů se žáky
 - Někteří učitelé realizovali rozhovory se žáky, ze kterých pořídili audiozáznam a přepis. Na jedné ze schůzek týmu jsme tyto materiály sdíleli a přemýšleli o jejich dalším využití.
- 4) Žák veřejně prezentuje výsledky svého psaní a pokroku
 - viz účast žáků na Horeckém pisateli (třídního kola se zúčastnili všichni žáci)

Prosincový text žákyně E.

VEČÍREK KOSTLIVCŮ NA VÁNOCE

- Všichni kostlivci a vesnice se dohodly, že po
kalenderně si navštíví večírek ale až na
Vánoce. Protože má 10 000 let si dělali večírek
po kalenderně aby se dobře vyspali přes zimu. Ale
kostlivci to má moc netavilo protože 10 000
let byl večírek vždy stejný. Ale byla je moderní
a i večírek musí být moderní! Řekl jeden z
kostlivců a všichni s tím souhlasily. A tak si
souděli kdo co donese. A se domluvili tak
kostlivci rychle 2 měsíce připravují večírek.
hnedě je to tedy je 24. prosince a i je
VÁNOČNÍ VEČÍREK KOSTLIVCŮ, a kostlivci
si navštíví večírek. Po večírku si kostlivci
lehli a do sedí spí až do jara.

Zajímavý nápad na líma. Chvilím se, pavičci
přijímají. Nadpis je dobře zvolený.
Dej si pozor na opakování slov. Vířící se rychle skončila.
Chvilím to vše rovně.

Březnový text žákyně E.

Pověst

4 děti Berka, Merka, Ferda a Dan byli ve škole a paní učitelka jim povídal^a o pověsti. ^{ona víla} že před 50 lety jedna víla skázkyni našeho lesa byla tak marná že když si hrála se svými lesními kamarádama, tak ji omylem proměnila v kámen. Když to Ferda slyšel hned si přestal malovat na lavici a sadil se ven na les. „Ale to přece není všechno.“ řekla paní učitelka, víla toho toho litovala že se sama proměnila ve zvíře a nakonec i v kámen. Merka vykulila ^{to se tak} že byla tak překvapená že se Dan leknu^l že to nešlo přiklidnout. Po škole se Berka, Merka, Ferda a Dan sešli a vymysleli plán, že tu pověst přijdou ověřit. A tak se šabalili a další den odpoledne se vydali do lesa. Jak se Berka podívala na les vzpomněla si že předtím jejího bratra je

v lesě strašně moc neskamenitých vlků, a
proto se do lesa ^{ne}dlouho neodváželi jít. (a)

sátala se děsit ještě víc, okamžitě to řekla
Mertě, Ederovi a Danovi. Kluci se moc nevzdavili
a vkrčili do ^{lesu} holky ^{pomalu} krokem za nimi. Jak
byli v půlce lesa našli tam jedno skamenitě
zvíře, všem projel mráz po zádech a najednou
ustlisli vyti vlka. Pokračování příště

Chrábim to paviči přine řeči. Dobrý nápad na les. Přide
symplema' nápletka

Glada, to je les mdožněla,

Přo v katošich mltách. Opakuj se opina slova.

Červnový text žákyně E.

Boj o poslední rohlík

v Kauflandu

Je sobota 10:00 hodin ráno a stará babička jde do Kauflandu. Mezi tím do Kauflandu jdou ještě 4 holky a 3 kluci, kteří nutně potřebují rohlíky. U dveří se dívají na plakát **VÝPRODEJ** (a velkým písmem napsaný...) **ROHLÍKŮ**. Všichni byli najednou ve stresu a začali utíkat k regálům s rohlíky ale nemohli ho najít protože se před vchodem ^{se} Kauflandu stíval od rekonstrukce. Mezi tím babička jde úplně v pohodě do Kauflandu. Konečně poslední rohlík. Všichni se po něm ohlí ať z toho popadali na zem. Jeden kluk přistál na zemi a dával v ruce **ROHLÍK**. Ale moc dlouho se neradoval, protože šla kolem babička, vzala si rohlík hlukový z ruky a řekla: „Děkuji mladíku“. A odešla.

Komentář k výkonům žákyně E.

Na začátku školního roku je Eliščina slovní zásoba spíše základní a popis působí jednoduše. V pozdějších textech je vidět větší pestrost ve výběru slov, práce s přídavnými jmény, příslovci a objevuje se snaha o kreativní jazykový projev.

V prvním textu jsou odstavce méně přehledné a přechody mezi větami místy kostrbaté. V dalších textech je patrný lepší smysl pro strukturu – myšlenky na sebe logicky navazují, text je členěn do odstavců s jasnou funkcí (úvod, zápletka, závěr).

Na začátku převažuje popisný, místy strojený styl. V pozdějších textech se Eliška snaží více o osobitý tón, subjektivní pohled a výraznější stylizaci. Působí jistěji, zkouší vkládat do textu emoce a humor.

Shrnutí:

Eliška během roku výrazně pokročila ve svých pisatelských dovednostech. Její texty jsou propracovanější, jazyk bohatší a styl osobitější. Je znát, že se naučila lépe plánovat strukturu svého psaní, vyjadřovat myšlenky přesněji a přitom kreativně. Z původně spíše jednoduchého vyjadřování se vyvinul kultivovaný projev s náznakem literární stylizace.

Ukázka ze sebehodnotícího dotazníku žákyně E. (rozpracované)

ELISKA

	MĚSÍC	NÁZEV TEXTU
V textu nespakují stejná slova.		
Píšu bez pravopisných chyb.		
Píšu příběh s úvodem, zápletkou a ukončením.		
Vkládám do textu citoslovce.		
Píšu originální začátky textů.		
Používám v textu přídavná jména.		
Při konzultaci umím dát užitečnou zpětnou vazbu.		
Umím napsat text s napětím.		
V textu umím použít přímou řeč.		

1. čtvrtletí

Zaměřím se na

Přímou originální začátek příběhu.

Komentář

Vyhodnocení

Příběh se mi vyprávěl originálně a dobře.

2. čtvrtletí

Zaměřím se na

Náhlou do příběhu citoslovce.

Komentář

Vyhodnocení

Moc se mi to nelíbí.

Prožitkové čtenářství

Cíl:

Žák porozumí tomu, co z něj dělá lepšího čtenáře.

Členové týmu:

Soňa Pavlíková, Lucie Pryclová, Veronika Havlíčková, Ivana Rýznarová, Daniela Hrnková, Alena Netušilová, Kamila Fojtášková, Jiřina Škobrtal, Kateřina Kupková

Vyhodnocení:

Náš tým při stanovování cíle na letošní školní rok vycházel z výsledků a závěrů setkávání v loňském školním roce.

Společně jsme se dohodli, že využijeme již vytvořených hodnotících tabulek, které jsme přizpůsobili a upravili potřebám žáků jednotlivých ročníků.

Tým se setkával každé dva měsíce.

Na setkání týmu jsme si nosili práce žáků, které jsme prozkoumávali. Sledovali jsme záznamy rozhovorů s žáky, hledali jsme v jejich odpovědích místa, která ukazují, jak si žáci vedou vzhledem ke svým stanoveným cílům. Společně jsme plánovali, jak a kam konkrétní žáky směřovat, jaké postupy zvolit, aby se žáci posunovali ke svému cíli. Na setkání jsme si nosili získané evidence od jednotlivých žáků. Průběžně jsme si předávali informace, jak se nám práce daří.

Shodli jsme se na důležitosti posloupnosti vyhodnocování během roku. Toto vyhodnocování nám odkrylo důležité detaily, kterých bychom si jinak nevšimli.

Společné přemýšlení a práce v týmu byly pro všechny užitečné a obohacující.

Vyhodnocení z jednotlivých tříd:

1.A

V první třídě jsem čtenářství zaváděla postupně. Nejdříve jsme společně s dětmi přemýšleli o čtení jako takovém. Snažila jsme se dětem předkládat spoustu nových knih, děti se setkaly s dílnou čtení, prošly mnoha lekcemi. Do čtenářství jsem se snažila zapojit i rodiče. Sledovali jsme s dětmi, jaké knihy doma čtou, děti prezentovaly své knihy, o knihách jsme mluvili. V průběhu 1. třídy si děti vytvořily čtenářské portfolio, ve kterém si budou pokračovat i v druhé třídě. Portfolio slouží dětem k sledování svého čtenářského pokroku.

V lednu děti vyplnily svůj první dotazník, kde přemýšlely o svém vztahu ke knihám. Bylo zajímavé vidět, v kolika rodinách se pravidelně čte a jak je vztah ke čtení podporován.

Na konci roku děti vyplnily PL, kde už přemýšlely nad svými čtenářskými cíli, které jsme společně připravili.

Při vyhodnocení bylo zajímavé sledovat, jak se někteří žáci posunuli. Např. F. Kutílek měl v prvním dotazníku ve všech kolonkách ne- nečtou rodiče, nerad poslouchá knihy, neteší se na první přečtenou knihu a v červnu píše, že ho čtení baví a čte rád.

Práce s cíli, sebehodnocení a sebeřízení má smysl již u tak malých dětí.

Sledování a vyhodnocování čtenářských cílů dětí, je velmi užitečný nástroj pro moji další práci, kdy i já si na základě získaných informací mohu stanovovat a upravovat své dlouhodobé cíle v této oblasti.

2. A

Na konci 1. třídy žáci hodnotili svůj čtenářský pokrok ve 3 bodech na škále od 1 do 10.

1. Pravidelně čtu – čtou mi rodiče.
2. Čtení mě baví.
3. Vybírám si knihy sám/sama.

Na konci 2. třídy jsem zvolila stejný sebehodnotící list, kde opět hodnotili svůj čtenářský pokrok ve stejných 3 bodech na škále 1–10, ale na základě čtenářských dovedností, které nabývali v uplynulém školním roce. Poté každý žák porovnal svůj čtenářský pokrok na konci 1. a 2. třídy (pomocí sebehodnotících listů – Můj čtenářský pokrok).

Na základě svého porovnání napsali žáci, v čem se od 1. třídy zlepšili. Pokud se v žádném bodě neposunuli na hodnotící škále, pak se zamýšleli nad tím, co mohou pro zlepšení udělat. V případě, že jejich hodnotící škála byla v 1. třídě ve všech bodech na 10, stejně tak ve 2. třídě, pak se zamýšleli nad otázkou: „Co bych mohl udělat proto, abych se ve čtení ještě více zdokonalil, byl dobrým čtenářem?“

Příklad některých odpovědí žáků 2. třídy:

„Od první třídy jsem se zlepšila v samostatném čtení. Čím to může být? Že čtu každý den.“

„Od první třídy jsem se zlepšil ve čtení, protože si vybírám knihy sám.“

„Od první třídy jsem se zhoršila ve čtení, protože mě nebaví číst.“

„Od první třídy jsem se zlepšila v pravidelném čtení, protože umím lépe číst.“

„Od první třídy jsem se zhoršila, protože mám méně času.“

„Od první třídy jsem se zlepšila ve čtení, čtení mě baví.“

„Od první třídy jsem se zlepšila ve vybírání knih.“

„Od první třídy jsem se zlepšil v pravidelném čtení.“

2.M

Cíle :

- Čtení mě baví.
- Čtu soustředěně v duchu i delší dobu.
- Dokážu s ostatními sdílet své prožitky z četby.

Vyhodnocení cíle č. 1:

- Ze sebehodnotících dotazníků lze vyčíst, že tento cíl si volí děti s horší technikou čtení (5 dětí).
- Během prvního vyhodnocení pokroku (prosinec) shodně uvádějí, že už plynuleji čtou a mají čtení více rádi.
- V březnu je znát velký pokrok, tři děti se hodnotí desítkou, protože čtou plynuleji, rychleji, čtení je pro ně snadnější a rádi čtou. Jeden žák uvádí, že mu pomohlo navštěvování knihovny.

Červen: Z pěti dětí, které si zvolily tento cíl 4 pokročily o více než dva stupně ve svém hodnocení. Pouze jedna žákyně hodnotila svůj pokrok pouze o jeden bod, protože stále hledá žánr, který by jí vyhovoval. Příčinu ale vidím také v málo podnětném prostředí a horší technice čtení.

V týdenním plánu uvádí vždy pouze jednu přečtenou stranu, z toho pro mě vyplývá, že čte pouze to, co je nutné, ale čtenářka zatím není.

Vyhodnocení cíle č. 2

Tento cíl si zvolilo nejvíce dětí.

- V říjnu shodně uvádějí, že se jim daří začíst jen občas, u délky tichého čtení je drží to, aby splnily plán.
- V prosinci je znát pokrok – až na dvě děti čtou všichni déle, protože mají knihy, které je baví.
- V březnu čtou déle všichni – vliv má nejen kniha, která je baví, ale i technika čtení

Červen: Vybrala jsem si žáka, který měl se začtením největší potíže. Od května si zapisuje do diáře velké množství stran. Z rozhovoru vyplynulo, že má rád naučné knihy. Do dílen si tedy nosí beletrii a čte tuto knihu i kvůli plánu. Večer před spaním si ale čte naučnou knihu o 2. světové válce – tato tematika jej zajímá a vydrží číst mnohem déle (až mu maminka přijde zhasnout). Toto zjištění je pro mě velkým AHA – v dílnách čtení neumožňujeme číst dětem naučné knihy, přestože určitý typ dětí zajímají a tím vlastně omezujeme jejich čtení (je důležité, aby děti četly různé texty).

V dalším školním roce bychom se touto otázkou měli zabývat.

Vyhodnocení cíle č. 3

Tento cíl si zvolilo 7 dětí

- V říjnu měly děti největší problém s tím, že si při sdílení nepamatovaly, o čem četly.

Obtížné bylo také odpovědět na zvolenou otázku (pracujeme s výběrem otázek podle Katky Sládkové).

- Děti tápaly v tom, co mají vlastně sdílet.

Jako podporu jsme začali pracovat s pomocníčky – děti si vybraly osnovu ke sdílení podle zvolené otázky.

- V prosinci mají děti při sdílení větší jistotu, využívají oporu o osnovu, pomocníčka (nahrávka).

Tři děti potřebují pomoc s vypracováním odpovědi.

- V březnu již děti sdílí samostatně, pomocníčka nepotřebují, nepotřebují také pomoc s formulováním odpovědi. (nahrávka dvojice dětí)

Jeden žák uvádí, že mu zápis odpovědi trvá dlouhou dobu (je pečlivý, odpověď zapisuje v širších souvislostech) a nemá pak čas na sdílení s dětmi, jejichž knihy jej zaujaly.

O této otázce jsme diskutovaly s kolegyněmi v týmu – sdílení je jedna z nejdůležitějších částí dílny čtení, děti se navzájem inspirují. Shodly jsme se na tom, že v takovém případě je důležitější sdílení, žáci si mohou odpověď dopsat později.

Červen: Děti, které si nestihly zapsat odpověď na sdílicí otázku, ji mají možnost dopsat později. Sdílení tak probíhá u všech dětí a z pozorování vyplývá, že se děti mnohem více doptávají na detaily z knihy spolužáka. Všechny děti uvádí, že se na sdílení vždy těší. Díky sdílení a prezentacím knih se neustále stupňuje půjčování vlastních knih v rámci třídy.

3.M

- od listopadu udělali žáci velký pokrok
- v listopadu si žáci udělali vyhodnocovací tabulku čtení a stanovili si cíle: čtu pravidelně (13 žáků), čtení mě baví (3 žáci), čtu jinde než v dílně čtení (5 žáků), čtu knihy různých žánrů (3 žáci)
- žáci si zavedli záložky, na které pravidelně (denně) zaznamenávali, jak se jim cíl daří plnit...toto probíhalo po dobu 3 měsíců, potom následovalo vyhodnocení cíle a zhodnocení osobního pokroku
- žáci zaznamenali největší pokrok v technice čtení – čtou lépe nahlas i při tichém čtení, čtou rychleji, s porozuměním, čtení je začalo bavit,
- posun je také v oblasti výběru knih- podle přebalu knihy, druhu a typu písma, podle anotace, žánrů, podle počtu stran...
- knihovnu navštěvuje 15 žáků z 24
- denně čte 16 žáků z 24
- různé žánry vyzkoušelo 12 žáků z 24
- žáci průměrně přečetli 4 knihy / pololetí
- s žáky probíhají rozhovory o knihách a jsou k nim epizodické záznamy (6 záznamů)
- velmi se daří úvodní část hodiny a úvodní minilekce
- potřebujeme zpracovat na písemném plnění zadaného úkoly
- (problémy s formulací a zápisem odpovědi) a na závěrečném sdílení (problémy s časovou dotací, tempem žáků při zapisování)

4.M

Na začátku roku jsme vytvořili vyhodnocovací tabulku čtení se 4 oblastmi čtení. Děti se v září ohodnotily v těchto oblastech. Znovu se děti ohodnotily na konci března a zhodnotily svůj pokrok. Většina dětí pokročila minimálně v jedné sledované oblasti, některé dokonce ve všech oblastech, což je pozitivní.

5.A

Na začátku října jsem se čtyřmi žáky udělala rozhovor, který byl zaměřen na čtenářské chování (jak si vybírají knihy, jak často čtou...). Na základě těchto rozhovorů jsem vytvořila vyhodnocovací tabulku čtení se 4 cíli.

- Čtu několikrát týdně (i jinde než v dílně čtení)
- Čtu, protože mě čtení baví (přináší mi prožitek a radost)
- Vybírám si knihy, které jsou pro mě výzvou
- V zápisu z četby dokážu podle kritérií shrnout knihu, napsat hodnocení a doporučení ke knize.

Žáci si vždy vybrali jeden cíl, na kterém po dobu dvou měsíců pracovali. Po dvou měsících si cíle vyhodnocovaly a stanovovaly nové nebo pokračovali v předchozím cíli.

Jejich cíle a vyhodnocení si u sebe evidují a průběžně vyhodnocují.

Dále si žáci vedou čtenářské portfolio z dílny čtení a čtenářských lekcí. Pravidelně své přečtené knihy prezentují před spolužáky a zapisují zápis o knize do čtenářských deníků dle zadaných kritérií.

- V letošním roce vidím velký posun u žáků, kteří neměli ke čtení vztah. Umí si lépe pro sebe vybírat knihy a zvládají je celé přečíst.
- Jsou ve třídě i tak dobří čtenáři, že se pouští do dospěláckých knih.

- Během roku žáci změnili i své přemýšlení nad výběrem knih, které jsou pro ně výzvou. Dřív hledali knihy, které mají „hodně“ stránek. Teď se zamýšlejí víc nad obsahem knih.

V červnu žáci vyhodnotili své cíle, které si stanovili v dubnu. Na závěr napsali komentář k větě „V čem jsem během roku ve čtení udělal největší pokrok?“

Jejich vyhodnocení je uvedeno v tabulce.

U třech žáků, které průběžně sleduji, bude opět nahrát rozhovor, kde vyhodnocují své pokroky ve čtení.

Příloha 1. A

Datum	Já pravidelně čtu.	Čtu, protože mě čtení baví.
2.6.2025		
Indyk K.	Rodiče mi někdy nečtou, protože už je pozdě večer.	Hodně mě baví komiks y.
Ješina J.	Protože mě to baví.	Čtení je dobrodružné.
Klevar Š.	Čtu o víkendu, protože mám víc času.	Mě čtení tak nebaví.
Korec T.	Čtu vždycky před tréninkem.	Je to pro mě těžké.
Kutílek F.	Mě baví čtení.	Čtu rád.
Kvapil L.	Moje máma je pořád v práci a nemá čas mi číst.	Texty jsou moc dlouhé.
Lorek F.	Já čtu 5x týdně.	Mám rád velké texty.
Marek T.		
Měřil F.		
Selucký Š.	V pondělí a úterý nečtu, pracujeme na zahradě.	Čtení mi jde.
Sofka J.	Občas nemám čas.	Protože jsem unavený.
Šimek J.	Čtu sám, maminka mě nutí a já moc nechcu.	Čtu sám, čtení mě napůl baví.
Žurek V.		
Hübnerová N.	Čtu v pátek, protože jsem s babičkou.	Knížky mě baví.
Jurczykova E.	Čtení mě baví.	Že tam v knížce je hodně obrázků.
Jurečková E.	Rodiče nejsou doma.	Můžu si hrát se slovy.
Kamínková T.	Nečtu v sobotu a v neděli.	Že mám ráda knížky.
Kolářková A.	Maminka mě nutí.	Mám malé texty.
Minárová J.	Já čtu pravidelně 5x, protože mě to baví.	Čtení mě baví.
Nastoupilová S.	V neděli není doma máma.	Máma mě nutí.
Navrátilová K.	Mám čtení na střídačku.	Protože jsem unavená.
Nevimová F.	Protože jsem unavená.	Čtení mi jde a baví mě.
Polášková V.	Čtení mě baví.	Čtení mi jde.
Rašťáková B.	Já čtu tyhle dny (1,3,5).	Mě baví obrázky.
Razímová R.	Střídám se s rodiči.	Čtení mě baví.
Stroupková E.	Já ráda čtu.	Mě to baví, v knihách jsou krásné obrázky.

Příloha 2. A

MŮJ ČTENÁŘSKÝ POKROK:

* Anna V. 4.6.

1 - NEJMÉNĚ		10 - NEJVÍCE
-------------	---	--------------

1. PRAVIDELNĚ ČTU - ČTOU MI RODIČE.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

MĚ VYSVĚTLENÍ (PROČ SE TAK HODNOTÍM):

Ima snažím se, ale někdy
to nestíhám.

* RODIČE MI TAKÉ NĚKDY ČTOU.

2. ČTENÍ MĚ BAVÍ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

MĚ VYSVĚTLENÍ (PROČ SE TAK HODNOTÍM):

Čtení mě baví,
protože jsou hezké pohádky.

3. VYBÍRÁM SI KNIHY SÁM/SAMA.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

MĚ VYSVĚTLENÍ (PROČ SE TAK HODNOTÍM):

Někdy si vybírám sama
a někdy mi vybírá máma.

V ČEM SE CHCI ZLEPŠIT- ZAKROUŽKUJ:

1. PRAVIDELNĚ ČTU – ČTOU MI RODIČE.
2. ČTENÍ MĚ BAVÍ.
3. VYBÍRÁM SI KNIHY SÁM/SAMA.

CO PRO ZLEPŠENÍ UDĚLÁM:

Číst pravidelně.
Od 1. třídy jsem se zlepšila
v čtení

Příloha 4.M

LEGENDA: růžová barva – sebehodnocení čtenářů 10/2024 2. řádek – vyhodnocení čtenářů – 3/2025, zeleně označen pokrok v různých čtenářských oblastech

	1.	2.	3.	4.
Jméno	Čtu, protože mě čtení baví	Čtu knihy i jinde než v dílně čtení	Daří se mi vybírat knihy, které mi přinášejí zážitek ze čtení	Čtu si knihu i jinde než v dílně čtení
Filip	1	1	5	5
	6	5	8	7
Zdenda	7	7	8	7
	9	7	10	9
Matěj	7	7	10	6
	8	8	10 000	8
Tobias	3	5	1	5
	5	6	4	7
Tereзка	9	9	9	8
	10	10	10	9
Clémence	10	10	7	10
	10	10	8	10
Ondra H.	5	7	7	7
	7	7	8	6
Denis	5	2	5	7
	7	3	7	8
Jirka				
Hanča	10	10	10	10
	200	20	20	10
Meda	10	10	10	9
	10	10	10	10
Ondra N.	7	3	5	6
	8	3	6	6
Niki	7	7	6	5
	8	8	7	6
Marek	4	1	4	1
	7	1	6	1
Berny	10	7	8	9
	10	8	9	9
Amálka	7	6	9	5
	9	8	10	9
Kiki	5	6	7	6
	nemoc			
Jakub	6	8	7	6
	7	8	8	6

Příloha k tématu Prožitkové čtenářství

Valerie	9	5	9	7
	10	9	12	9
Matouš	8	8	6	8
	9	9	9	9
Nela	6	8	6	7
	7	8	7	7

Příloha 5.A

Jakub Ješina	<i>Čtu několikrát týdně</i>	<i>Čtu, protože mě čtení baví</i>	<i>Vybírám si knihy, které jsou pro mě výzvou</i>	<i>Dokážu napsat zápis z četby podle kritérií</i>
1. hodnocení		7 Číst pravidelněji		
Vyhodnocení		Mám knihu, která mě baví a čtu hodně. 9		
2. hodnocení	9 Číst každý den.			
Vyhodnocení	Myslím si, že jsem úkol moc nesplnil, ale přečetl jsem za měsíc 6 knih cca 2000 stran. 8			
3. hodnocení			9 Vybírat si knihy pro starší děti.	
Vyhodnocení			Vybírám si knihy, co nejsou lehké na přečtení. 8	
Zhodnocení pokroku	Nacházím zlepšení ve vybírání knih, vybírám si všechny žánry, ať to jsou fantasy, dospělácké, příběhy, povídky a tak dále.			

Ukázka rozhovoru J. Ješina 24.9. 2024

U: Tak Kubi moje první otázka je: Jaký si měl minulý rok cíl? Na čem jsi pracoval ve čtení?

KUBA: Tak já jsem pracoval. Nejspíš jakože na tom abych si vybíral ty dobré knihy, které vlastně mě budou bavit a jsou pro mě tou výzvou. A to se mě nakonec povedlo. Ale pořád moc tu knihu, když dočtu, tak potom nemám co číst. Tak je to takové, že se pořád trochu hledám, ale už je to lepší.

U: Co je pro tebe dobrá kniha?

KUBA: Pro mě je dlouhá, napíná. Jaká jako prostě dobrodružná.

U: Dlouhá myslíš tím, jako že má hodně stránek?

KUBA: Jo. Protože když je krátká, tak já se do toho nezačnu a tolik mě to nebaví. Když je dlouhá, tak se vlastně líp dostanu do toho příběhu a potom vlastně to prožívám.

U: A Kubi, co by sis letos představoval, co by ses chtěl učit ve čtení v letošním roce?

KUBA: Ve čtení... Tak já bych možná...učit, no pořád pracovat s těma textama, co nám dáváte v té hodině, která plnit ty úkoly, protože to dost prospívá k tomu, aby se ti potom líp četlo.

A asi jako ne úplně nemám žádný jako že cíl, co by jsem se chtěl učit, ale spíš, že bych prostě chtěl přečíst nějaký počet knih.

U: Takže si stanovíš nějaký jako cíl to, že přečteš určitý počet knih?

KUBA: Hm

U: Proč je to pro tebe důležité?

KUBA: Abych se pořádkem, abych vlastně viděl, jak se zlepšuji v tom čtení, abych se mohl zlepšovat dál a dál?

U: A co je pro tebe takový ukazatel toho, že se zlepšuješ v tom čtení? Kde to vidíš třeba?

KUBA: No tak pro mě, třeba že to víc prožívám, víc to chápu ty slova všechny. A že prostě ta knížka má víc stránek a prostě třeba aji malý písmenka a hodně textů a tak. Prostě zvládám.

U: Jak bys třeba ostatním řekl, co se ti daří v tom čtení?

KUBA: Tak já si myslím, že mně se daří číst celkem plynule. Že je to, jakože si myslím, že jsem hodně pokročil od té 1. třídy, že jsem tu školu vůbec číst neuměl. Takže jsem teďka rád, že to umím a nevím, jak bych to úplně vysvětlil, jakože myslím si, že jsem dobřej v těch dlouhých knihách. A že to třeba nečtu dlouho, třeba rok, dva, ale že to třeba za týden přečtu ty delší.

U: Ty jsi říkal, že máš z knihy i prožitek. Tak co je pro tebe ten prožitek? Co to pro tebe znamená?

KUBA: Vlastně, že třeba můj, moje největší radost z toho je, že když já tu knihu zavřu a řeknu si to nemůžu. Že musím prostě číst dál, že je to tak strašně chytlavý, že nemůžu přestat.

U: Takže tě to vlastně nutí pořád číst a číst. Tak jo, děkuji Kubo za rozhovor.

Ukázka rozhovoru J. Ješina 3.3.2025

U: Tak jo Kubi mám tady pro tebe připravených pár otázek. Moje první otázka je: Jakou knihu teď čteš?

KUBA: Tak já jsem vlastně teďka dočítal a teď si budu půjčovat z vědecké knihovny Prašinu novou. Vydali nový díl. Vlastně tak na to se těším, až si to budu moct půjčit.

U: A ten předcházející díl máš přečtený?

KUBA: Jo, jo, jo, jedničku, dvojku. A trojku ještě ne, ale já přeskočím na tu čtverku, protože ono to na sebe nějak extra nenavazuje. Když si přečtu jedničku a dvojku, takže...

U: Dobře tak podle čeho jsi ty knihy vybíráš, které ty čteš?

KUBA: Já tak já si vybírám knihy podle err podle vlastně, jakože podle známých. Já často dostanu prostě nějaké knihy a pak si je přečtu a řeknu si, že se mně líbily a že bych si rád půjčil další díl.

U: Takže jestli tomu dobře rozumím, tak na nějaký jako doporučení od někoho známého?

KUBA: A nebo když to prostě dostanu třeba k Vánocům nebo tak. Tak potom podle toho si jako ty knížky kupuju dál.

U: A když čteš máš s tím spojené nějaké zvyky, nějaké rituály při čtení?

KUBA: No, tak třeba jsem si, když jsem měl jako fakt dobré knihy, tak jsem si četl často v autě v autobuse a tak, jako když se prostě, když nemám co dělat.

U: A doma čteš taky jo.

KUBA: Doma čtu nejčastěji před spaním.

U: V posteli nebo někde třeba sedíš?

KUBA: No tak v křesle. Nejčastěji u krbu.

U: U krbu? Tak to je krásný a máš i oheň.

KUBA: Jo jo.

U: Dobře.

U: Jak čteš? Jakým způsobem?

KUBA: Jakým způsobem? Jakože, jak rychle?

U: Třeba.

KUBA: Tak já si myslím, že čtu jako hodně rychle, když mě to jako fakt baví, když prostě se do toho jako začtu a nemůžu se od toho odtrhnout, tak to jako znamená, že jsem si prostě vybral dobrou knihu.

U: A čteš i nahlas nebo jenom potichu.

KUBA: Spíš potichu. Mně nahlas potom, jako se trochu motá jazyk a tak, že jako to nedává úplně potom smysl. Když se na to chci soustředit tak úplně jako nepotřebuji u toho něco říkat.

U: Dobře. A co děláš, když dočteš knihu?

KUBA: Tak když dočtu knihu tak. jí samozřejmě prostě vrátím na dané místo na polici tam mám. A vlastně potom už jdu nejčastěji pomalu spát.

U: A vyprávíš třeba někomu o té knize?

KUBA: No tak, když se mamka ptá, třeba když prezentuji, tak se mamka jí vždycky jako zeptá. Jaká kniha, nebo jak vlastně ta kniha probíhala, nebo když dočtu nějakou knihu, kterou čtu jako dýl, třeba i pár týdnů a má víc stran. Tak se mě často jako ptá, o čem byla a tak.

U: Takže s mamkou to probíráš.

KUBA: Jo.

U: A proč je čtení pro tebe důležité?

KUBA: No tak protože mě to vlastně jako by že baví a vlastně mám prostě rád ty příběhy. A vlastně se jako můžeš ponořit do jinýho světa, nejčastěji mám rád třeba jako takový fantasy. Fantasy příběhy, kdy prostě není všechno podle skutečnosti. Že se to prostě nemůže stát.